ANUL 1. No. 58.

6 pagini 3 lei

Vineri 30 Aprilie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82, Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Fulger în asfinţit

Dacă trăeşti câteva zile în provincie, fie şi aşa, în toiul unor preocupări fixate de un resort al Capitalei, poţi sesiza, infinit mai bine, adevăratul aspect al geografiei spirituale româneşti şi pulsul real al opiniei noastre publice. Poţi vedea aci, în provincie, unde s'a refugiat parcă sufletul românesc, în adevărata lor lumină, anumite manifestări ale junglei noastre politice.

Presa închinată Baalului din Sărindar, cu faimoasa strategie de care dispune, apare în toată goliciunea ei, aşa cum este, înstrăinată şi inaderentă — prin naştere, prin circumcisie, prin vocaţie şi prin tot ce vreţi — la realităţile sufletului românesc. Ale acelui suflet neînstrăinat, nevândut niciunui compromis, nerobit niciunei laşităţi, frumos şi pur ca cerul şi ogoarele noastre şi tot ca ele de curat.

Citeam deunăzi, în toate ziarele, care n'au fost niciodată şi, mai ales azi, când furtuna încearcă stejarii din codrii visurilor noastre şi când indicatorul ceasului istoric urcă, tot mai sus, spre baricada celui de-al 12-lea ceas, nu sunt — nici măcar în cea mai umilă accepţie a cuvântului — ale noastre, anumite comentarii în legătură cu «formidabilele» succese electorale reportate de internaţional-ţărănişti.

Se afirma acolo, ditirambic, se afişa acolo, în flagrantă contradicţie cu realităţile care odihnesc de-acum în cel mai sărac sătuleţ de munte, o teză. Veşnica teză a numărului electoral, inexistenta adeziune a plugarilor, ţării şi sensului istoric, la democraţie.

Lupu, încadrat şi escortat de ceata megafoanelor electorale, iremediabil scoase din uz, încerca, la Chişinău îmi pare, o luptă, de departe inegală — ridicolă în tragicul ei — cu semnele noui care-şi strigă vrerile pe toate potecile. Se aventura reprezentantul cel mai autentic al unui inevitabil proces crepuscular şi voia, cu orice preţ, să lupte cu istoria la drumul mare.

Amintea Lupul, alături de alte copite vorbitoare — desigur trecute prin Staulul din Dealul Mitropoliei — de sărăcia lor dela Bucureşti, de nevoile lor, şi ale Cantalupilor, Dorelilor şi tuturor acelora care, pe lângă alte mari opere de realizare democrată, au vrut să ne fure Banca Naţională şi, cât p'aci, să ne-o treacă peste graniţă.

Vorbia în numele tuturor, pentrucă democraţia — risum teneatis! — a făcut front.

Şi cât de caraghios îmi pare acest front, alcătuit din gheboşi şi burţi parlamentare — foste sau actuale — pecetluite de litera eminesciană. Incapabili să stea drepţi în faţa propriului lor şef, — şi el strâmb, ca o glumă trivială — vor să stea deacum statuar în faţa unui implacabil asfinţit vestit pe drumuri de furtună

O, ţara nu mai crede în steaua lor. Ţara şi-a întors de mult faţa dela ei, ridicându-şi privirile spre istorie. Ţara a divorţat, demult, demult, de toate alegerile internaţional-ţărăniste şi de toate clanurile politicianiste ejusdem-farinae.

Nu se mai prind minciunile. Ficţiunile nu mai găsesc posibilităţi de fixare la prizele sufletului naţional. Democraţia se defineşte singură în destrămarea ei şi rage, ca o vită, pe cărări de codru, în vremi de vijelie.

Nu, nu, ţara nu mai intră — cu orice preţ — în buzunarele democraţiei şi nu mai stă la masa împănată cu minciuni. Totul e pierdut, cu onoare cu tot.

Socotelile se fac cu iuţeală fantastică, în fuga acestui tobogan încărcat de răspunderi istorice, care se rostogoleşte în oceanul învolburărilor bănuite la orizont.

Ţara ştie tot, vede tot, aude tot.

Şi iată, atunci când toate sunt pierdute pentru alţii, anumiţi paşi drumăesc, «cu siguranţa acului de busolă», spre adevărata viaţă a sufletului românesc. Acolo, în provincie, fiecare minţit de eri s'a transformat în iluminatul de azi, fiecare robot de până azi se botează în iureşul conştiinţei recâştigate.

La ora actuală, când alţii au pierdut siguranţa drumului, o ţară — ţara eternă şi adevărată — şi-a strâns toate făcliile şi le străjuie, cu sufletul, cu pieptul şi cu viaţa întreagă, să nu le stingă vânturile vremii. S'a adunat o ţară, cu toate doinele furate, cu toate visurile biciuite şi, iată, creşte, năvalnic, din răni şi peste răni.

In asfinţit, — în agonia internaţional-ţărănistă — străbate fulger luminos. Se anunţă întoarcerea ţării în albia sufletului ei autentic.

Ţara s'a întors la ea acasă.

Unii pornesc pe drumuri fără întoarcere.

Ţara se reîntoarce depe drumurile minciunii.

Eu am auzit cum bat paşii neamului, cotropitor, pe drumul acesta sfânt al clipei, într'un popas ardelean.

Acolo, în citadela Ardealului, la Cluj, asfinţitul lor, al democraţilor, trecea, fugărit şi huiduit

Iar ora care vesteşte întoarcerea ţării, se aude clar, când bate, în seară, ceasul catedralei regelui Matia, cu sunet de veacuri.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Imagini sfinte dintr'o biserică din Toledo distrusă de comunişti

Cuvânt de Evanghelie

«De mă iubiţi, păziţi ordinele mele. Şi eu voi ruga pre Părintele, şi alt Mângăietor va da vouă, ca să rămână cu voi în etern. Spiritul adevărului pe care lumea nu-l poate primi, pentrucă nu-l vede, nici nu-l cunoaşte; iar voi îl cunoaşteţi; că petrece cu voi, şi va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, voi veni la voi».

(Evanghelia dela Ioan, Cap. 14, 15).

Nedumeriri provinciale

Insemna, cu vreo câteva zile în urmă, d. Dragoş Protopopescu, în slova unui articol, nişte impresii duioase desprinse din zări provinciale. Erau chemate acolo, să vorbească, impresionante icoane de vrednicii nerăsplătite. Nu ştiu dece — tot îmi bat capul să găsesc secretul! — nostru.
fac demonstraţie de complimente — a fost scris prea frumos.

Eu, în general, stau bine cu cenzura. O să vedeţi că o să apară şi rândurile acestea pe care le scriu în fuga trenului. Voi vorbi tot despre sufletul provincial. Dar pentrucă mă pricep să scriu aşa, fabulistic, să vedeţi cum n'o să bage de seamă cenzura şi iar o să scape un secret formidabil. Mă stăpâneşte o certitudine de proporţii europene când spun acest lucru.

Să începem, binişor, cu expresii cuibărite în pantofiori de vată, să nu ne audă cerberii.

Provincia, în general, — în mentalitatea ziariştilor tăiaţi împrejur, în special, — este socotită drept o colecţie de mătuşi de ploiere şi de cititori, pătimaşi până la ameţeală, ai Micii Publicităţi. Fapt pentru care aceşti domni, scriitori prin bunăvoinţa fabricilor de cerneală şi prin ajutorul piciorului stâng, au înţeles să-şi trimită toate năzbâtiile lor cerebrale în provincie.

Demulteori, uitând să-şi facă pedicura condeiului, domnii aceştia, gazetari prin decret, care binevoiesc să administreze lecţii de patriotism provinciei.

Provincia, însă, îi cunoaşte de mult. Şi i-a trimis iremediabil, pe drumurile celor mai plastice înjurături româneşti. In privinţa aceasta, provincia este complect edificată şi informată.

Alte nedumeriri, cu totul altele, stăruie acolo, în provincie. Şi alte griji, alte semne insuficient desluşite, tremură în bătăile de inimă ale sufletului provincial.

Vin, arar, ecouri pline de mister pentru ei, — pentru toţi oamenii de treabă ai provinciei, — străbat, până la ei, comentarii politice şi le muşcă, animalic, din liniştea de toate zilele. Se'ntreabă oamenii aceştia — dispreţuiţi în taină de presa tăiată împrejur — şi aşteaptă răspunsuri. Cresc întrebările, noian. Când aud de afaceri monstre, dau neîncrezător din cap.

— Ei, domnule, dacă ar fi aşa cum spui d-ta, i-ar fi pedepsit!

Ii explici ceva ce nu se poate explica tocmai aci şi iată-l, omul din provincie, cască priviri cât o roată de moară.

Se-apropie prietenos şi-ţi cere lămurirea unui eveniment politic, a celui mai proaspăt de ex.

El l-a înţeles pe dos. Sau aşa cum i l-a trimis, comentat de el însuşi, vreun fagure al scrisului «rumânesc».

Ar mai vrea să ştie de ce putrezeşte pe poziţia iniţială şi nu înaintează, deşi meritele l-ar îndritui să primească o răsplată.

Ar vrea să i se spună dece a fost trântit într'un târguşor, atunci când el a fost şef de promoţie în specialitatea lui.

Ar vrea să i se lămurească întâmplarea că agentul electoral este mai tare decât toate strădaniile lui.

Şi cine ştie câte explicaţiuni ar mai dori provincialul. Sunt acolo, în provincie mucegăite de aşteptări, dosare cu dureri de pensionari nedreptăţiţi, cu plângeri de văduve, cu mutări ilogice şi nedrepte de funcţionari, cu mici persecuţii politice, în sfârşit cu toate necazurile omeneşti.

Nu sunt numai mătuşi în provincie. Nu, nu. Sunt acolo suflete de elită şi caractere de bronz, cari îşi trăesc viaţa în dureri. Sunt acolo oameni care au aşteptat douăzeci ani un drept şi nu l-au obţinut. Sunt oamenii care nu mai pricep anumite moravuri şi, mai ales, nu mai vor să le priceapă. Se frânge ceva în sufletul lor. O cumpănă de linişte sufletească, în propria lor ţară.

Dureri de văduve şi lacrimi de orfani, invalidităţi nepreţuite, doleanţe de pensionari, probleme sociale nerezolvate, nedreptăţiri în transferări şi înaintări, şi câte altele.

Dece se întâmplă toate astea?

Iată nedumeririle provinciei.

Răspunsurile trebuesc date neîntârziat. Pentruca, Doamne fereşte, să nu şi le dea, ei, cei cari întreabă, singuri.

Nu e nimic subversiv în rândurile mele, onorată cenzură. E ceva de plâns aci.

Valeriu Cârdu

Un tânăr-simbol

Urmând disecţia pe care am început-o pe corpul putred al internaţional-ţărănismului, avem satisfacţia să arătăm că totuş a rămas ceva neatins, ceva tânăr şi foarte frumos, şi că un steag nou se ridică biruitor peste şandramaua dărăpănată.

Mă întrebam ieri cu stupoare, răscolind puţin în urnele recentelor alegeri dela Iaşi, mă întrebam fără să pot pricepe — decât ca o vastă escrocherie — ce sens ar mai avea acest partid care se cheamă «naţional-ţărănesc».

DACA E «NAŢIONAL» DECE IL VOTEAZA OVREII ŞI DACA E «ŢARANESC» DECE NU-L VOTEAZA ŢARANII?! Cine nu-şi pune această întrebare e un nerod şi n'ar putea să priceapă nimic — cine şi-o pune însă înţelege uşor toată drama unui partid descompus şi totodată înţelege mai ales una din cele mai frumoase lupte pe care o dau acum câţiva tineri modeşti, neştiuţi, dar cinstiţi şi viteji, surprinşi într'un vârtej pe care nu l-ar fi bănuit atât de barbar, atât de murdar, atât de mult departe de inima lor.

Adevărul e acesta pe care toată lumea îl cunoaşte şi care acum îşi ţipă evidenţa în toate colţurile ţării, răsare hidos din urnele alegerilor recente şi se spovedeşte impudic pe cele mai neruşinate manifeste electorale din câte mi-a fost dat să cunosc: partidul care cere sufragii «prietenilor evrei» şi la cuvântul la meetingul comunist din Sala Bufalle este în realitate anti-naţional şi nu este ţărănesc decât în măsura în care Michelson, Zipstein sau Mezinger ar avea vreun contact cu străvechii morţi îngropaţi în pământul nostru sau cu bieţii ţărani bolnavi de pelagră şi dărâmaţi de nevoi.

Atâta timp cât aceste adevăruri le scriam numai noi, din aceste locuri unde calomniile bat de câtva timp ca o grindină, fiecare cuvânt scris, fiecare accent de revoltă se chemau cu un singur cuvânt «huliganism» în dicţionarul abject al şabbăss-goimilor de partid.

Iată însă că se ridică din sânul partidului chiar, un tânăr de care poate foarte puţini vor fi auzit, dar care numai într'o singură săptămână se face mai cunoscut decât toţi foştii miniştrii partidului, de o mie de ori mai interesant decât rivalul şi adversarul său dr. Lupu! Tânărul acesta se cheamă Ilarie Dobridor — numele lui l-aţi citit doar şi-l veţi mai citi, în toate gazetele.

El are o figură impresionantă de cinste pe care o modestie demnă trădează totuş suficient o inteligenţă orgolioasă şi o remarcabilă sete de sacrificiu. Şi Ilarie Dobridor se răscoală — cu el, tot tineretul pe care-l conduce — în minutul exact când bagă de seamă că programul anunţă stat ţărănesc, stat românesc, dar că piesa care se joacă e alta... El pleacă, lăsându-şi singura lui sursă de trai care se rezuma în salariul de redactor la ziarul DREPTATEA. Când tovarăşii mei de vârstă sufe... ră ... cum m'aş gândi eu că pierd numai o leafă!, reflectează Dobridor...

Un tânăr care-şi vorbeşte astfel aparţine într'adevăr generaţiei lui. Il văd prin furtună cu ochii mari deschişi spre ziua de mâine care are nevoe de el. Acţiunea lui, prin acest simplu gest, obţine un patetism covârşitor care se ridică prin sacrificiu până la nobleţea unei misiuni.

Dobridor strigă tare în partid că tinerii oriunde s'ar găsi nu pot fi decât naţionali. El îşi identifică uşor la acest orizont confus un adversar pe care-l prinde bine de gât, îl sgudue violent, îl trânteşte în alegeri şi cere excluderea lui din partid!

Cine e adversarul acesta? E d-rul Lupu! De două săptămâni se sbate, nefericitul, cu beregata strânsă în ghiara lui Dobridor şi încă nu se ştie dacă va scăpa cu vieaţă... Ar fi imoral să scape! Imoral, mai întâi, fiindcă d-rul Lupu nu opune acestui tânăr de înalte dimensiuni morale, decât o vieaţă abjectă de traficant care se îneacă în beţii. Imoral în sfârşit, biologic imoral, pentrucă tinereţea are totdeauna destinul ei triumfal pe creasta zilei de mâine! Tinereţea trebue să învingă, fiindcă ea singură durează... Nu e nimic de făcut!

Şi deaceea socotesc că inutil îl înjură astăzi pe Ilarie Dobridor toate ziarele semite. Nu vor putea nici ele să facă mai mult. De altfel din toate acuzaţiile ce i se aduc, pe cât am putut să bag de seamă cea mai gravă mi se pare este aceea că Ilarie Dobridor s'ar chema în realitate numai Ilie Constantin... Ei bine, fie şi aşa!

Asta nu-l face pe d-rul Lupu mai puţin beţiv şi nici mai puţin inutil pentru ziua de azi.

In ce mă priveşte însă eu îmi voiu îngădui să-l iert mai uşor pe Ilarie Dobridor că nu se mai cheamă Ilie Constantin şi îl scuz pe Ilie Constantin că se cheamă Ilarie Dobridor, dar văd în el, oricum s'ar chema, simbolul tânăr al unei Românii curate — adolescentul acesta care rupe cu miseria unor epave bătrâne, care deschide larg ferestrele şi chiamă primăvara să intre în casa păcatelor...

TOMA VLADESCU

D. Ion Mihalache şi tineretul

Ceeace trebuia să se întâmple s'a întâmplat. Motivele de fapt cari au hotărât pe şeful partidului naţional-ţărănesc să renunţe la puţinul tineret strâns în jurul personalităţii lui, nu interesează. Gestul acestei despărţiri ascunde însă cauze ceva mai adânci. Cunoaştem, întâmplător, toată dramatica rezistenţă a d-lui ILARIU DOBRIDOR, pe o poziţie sufletească, destul de incomodă pentru inteligenţa tânără a unui om destul de onest. Există însă, în sufletul acestui tânăr, o pârghie de rezistenţă, în admiraţia generoasă pe care o avea pentru d. Ion Mihalache.

Iată că acest reazim s'a rupt sau este aproape de a se rupe.

Procesul acesta sufletesc, înţelegem cât de chinuitor, depăşeşte, pentru motive pe cari le vom discuta, un caz personal.

Preşedintele partidului naţional-ţărănesc a polarizat cândva simpatii destul de numeroase. S'a crezut, chiar, de oameni destul de inteligenţi, că prin el, se poate realiza un moment istoric.

Iată că dezamăgirile au venit, mai curând decât se aştepta.

Astăzi Ion Mihalache, este pentru toată lumea, un om politic nu cu mult deasupra obişnuitului. Un adevăr dureros ca multe alte adevăruri. Au rămas, totuşi câţiva cari au continuat să-l iubească. Să-l iubească cu toate scăderile lui. Printre aceştia îi bănuim şi pe tinerii partidului naţional-ţărănesc, în frunte cu domnul ILARIU DOBRIDOR.

Punctul de vedere al tineretului, firesc vârstei lui, nu a convenit conducerii partidului naţional-ţărănesc.

Conflictul s'a declanşat.

Poate cineva renunţa, de o parte sau de alta? Pentru d. Ion Mihalache putem noi răspunde: nu.

El nu poate renunţa la o atitudine care izvorăşte din adâncurile organice ale fiinţei lui

Acceptarea punctul de vedere al tineretului ar mai însemna pentru preşedintele partidului naţional-ţărănesc, o despărţire de tovarăşii vârstei lui. Aceasta noi nu credem că se poate întâmpla.

Sunt lanţuri mai tari decât orice voinţă omenească. Tineretul, însă, în frunte cu d. ILARIU DDBRIDOR, cum va răspunde? Aşteptăm cu o curiozitate explicabilă acest răspuns.

Virgil Rădulescu

Masa de Foneraţii

SARACIE LUCIE

La Chişinău, d-rul Lupu s'a plâns mai rău decât un miel nevinovat. S'a plâns de sărăcie. N'a mai scos-o din: «sărăcia mea», «cu toată sărăcia noastră», etc.

Intors la Bucureşti a procedat la aspre economii budgetare:

Se va bărbieri singur, va bea singur, va mânca, odată pe zi, afişe liberale, va dormi pe câmp, se va spovedi de 2 ori pe săptămână, va pleca din sărăcia sa de Athénée Palace şi se va muta la o mătuşe oarecare.

In loc de haine costisitoare, va purta veşnic blană de oaie. Numai căciula va rămâne de lup şi va fi cinstită cu o insignă: Mihalache cel Jean în rol de preşedinte.

NOUL PANTHEON

A rămas aşa dar ca d. Dem. Dobrescu să se proclame pe sine drept Boul Apis al municipiului. (Coarnele au fost totdeauna aducătoare de voturi). D. Madgearu va fi hipostaziat într'un fel de Prometeu al sperţarilor, carele va fi legat de un butuc în aşa fel ca să se ghiftuească şi ciorile cu genialitatea lichidă din scăfârlia sa de armean. D. Ion Mihalache va fi transformat în Junonă ca unul ce aduce cu viţica nu numai la ochi ci şi la limbă. In sfârşit d. Maniu va fi investit cu toate funcţiunile unui sfânt Sisoe politic şi pus să dea cu pietre în baltă ca să facă de lucru înţelepţilor. Căci doar d-sa a spus cândva că cine nu lucră nu mâncă. — Amin.

Doctoraşul fără voie

Poziţia legală a Moscovei

de ION VIAL

Pentru oamenii de bună credinţă — cunoscători ai teoriilor marxiste, a intenţiilor celei de a III-a Internaţională de-a revoluţiona lumea — ataşamentul Moscovei faţă de instituţiile democratice, de Liga Naţiunilor, energia cu care Sovietele apără «statu-quo»-ul actual în întreaga lume, apar de neînţeles.

Bolşevismul care n'avea decât un singur scop: dărâmarea tuturor statelor capitaliste şi proclamarea revoluţiei mondiale, devine dintr'odată apărătorul cel mai vajnic al regimurilor democratice, al libertăţilor şi drepturilor omului, al tuturor guvernelor şi poziţiilor legale din întreaga lume!

Să explicăm această situaţie atât în interiorul fiecărui stat în parte, cât şi pe plan internaţional.

«Poziţia legală» este noua tactică de luptă a Moscovei. O iscusită armă de luptă. Apărătoare a ordinei existente ea dovedeşte prin aceasta că nu va încerca să turbure niciodată prin forţă viaţa internă a niciunei ţări. Un minunat narcotic pentru a adormi veşnicile nelinişti burgheze asupra intenţiilor bolşevice.

In al doilea rând, separând în ochii opiniei publice mondiale printr'o meşteşugită şi susţinută campanie în presa judaică internaţională, instituţia Internaţionalei a III-a de U. R. S. S., Moscova reuşeşte să apară ca un stat pacific, purtătoare a ramurei de măslin pe întreg globul, răspunderea tuturor revoluţiilor neizbutite, masacrelor şi nelegiuirilor spaniole, în sarcina Internaţionalei.

Şi jocul acesta «pill ou face», Moscova sau Internaţionala III-a a început să prindă, să fie crezut de lumea burgheză. Internaţionala singură este cauza tuturor relelor, ea singură terorizează lumea, terorizează chiar pe blândul Stalin!

Iată pericolul.

Pe plan intern, în viaţa politică a fiecărei ţări în parte, Moscova pare ca o continuă şi idelă aliată a tuturor guvernelor democratice.

Revoluţia permanentă, masacrele, înfioraseră sensibilitatea burgheză. Devenisеră arme desuete şi pe deasupra şi periculoase căci ţintuiau pe cei ce le întrebuinţau la stâlpul antipatiei mondiale.

Concomitent cu aceasta, eşecul german, a forţat Sovietele să fie tot mai precaute în politica lor şi să-şi ascundă tot mai mult adevăratele lor intenţii în mantia ordinei şi legalităţii. Revoluţionarii au îmbrăcat peste «ruska» însângerată, fracul diplomatic şi în loc de bombe au oferit bani, surâsuri şi şampanie!

Dealtfel înţelegerea Moscova-Democraţie este deplină. Şi este firesc să ie astfel: atât din punct de vedere doctrinar cât şi pe teren.

Democraţia, prin însă-şi structura sa este indiferentă marilor nevoi naţionale. Scopul democraţiei, sensul său, este perfectarea cetăţeanului» adică a omului abstract, izolat, rupt din colectivitate. Statul democrat însăşi nu este altceva decât alăturarea numerică a cetăţenilor, el neinteresându-se în nici un fel de legăturile, de tradiţiile sau de aspiraţiile lor comune. Statul democrat este total dezinteresat de părerile politice ce prind să se dezvolte în masse. El e stat jandarm, stat poliţist.

Marile nevoi colective, marile imperative istorice naţionale, depăşesc înţelegerea democraţiilor. Democraţia trăeşte numai în prezent şi pentru prezent.

Logic este, că tocmai din cauza acestei trăiri de suprafaţă, fără rădăcină în solul nevoilor naţionale, democraţiile să trăească în veşnică panică. Să se teamă adică de orice vânt mai tare care le-ar nărui edificiul lor instabil.

Singurul sprijin al democraţiilor, ultimul apel al lor, e «legea». Nedându-şi seama că «legea» e rezul-

(Continuare din pag. III-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Trenul cu ştrengari

Şi aşa, a 5-a zi după Scripturi, au inundat trenul, toată ţara aceia de cărturari care-şi sigilaseră viitorul într'o vizită medicală şi trei teze, la Iaşi.

I-am văzut grijulii, dar grijulii de tinereţea şi virtoşenia lor sufletească, colindind între două teze, bisericile, împrejurimile şi crişmele, după documente istorice, decor şi coinar. Laolaltă cu ei, copiii norocului, era şi cronicarul acestor rinduri, în căutarea climatului moldovenesc, cam tot aşa cum d. Dragoş pornise să strângă în ochi de aprig neastâmpăr tot climatul ardelean.

In intimitatea rindului de vis-à-vis, vă conjur să sesizaţi tocmai ceiace trebue: stima din modala de mai sus, care rămâne tot atât de grea, iacă-i îndreptată dela 1 kilometru sau dela câţiva paşi — tocmai spre a lovi în plin respectul meu.

Am căutat peste tot documente şi aspecte, pe care să le pot apoi sintetiza şi să le numesc specific moldovenesc, pentrucă pe stradă nu l-am putut afla. Bunăoară. Pe strada care mă ducea spre Golia, vream să întreb pe cineva unde este biserica aceasta. Am mers, cu capul făcând mişcări de armonică, să găsesc în dreapta'n stânga un informator: toţi ovrei. Un sentiment de jenă sau cine ştie ce buclucaşe rezervă m'a făcut să-mi leg gura şi să nu-i întreb pe ei, în Săptămâna Mare, de locaşul Domnului.

Am mai găsit lipit pe ziduri, manifestul pe care l-aţi văzut alaltăieri în gazeta noastră reprodus cu scârbă: Un creştin (!?) care se dăruia în stilul lui Abeliard către Eloiza, scrisoare de dragoste către «prietenii lui ovreii». Nu l-am întâlnit oare pe d. Toma Vlădescu muşcându-şi nervos ţigaretul de atita sfidare pe cetatea voevodală în care domneşte amintirea istorică a lui Cuza şi prezenţa patriarhală a lui Cuza?

Şi am coborît cu Pan Vizirescu să căutăm un cuib cu vin bun şi linişte metafizică, dar am isbit în ograda unei întruniri ţărăniste, unde un «orator» pe un butoi, demonstra celei că «patriotismul este o primejdie şi o nebunie» (autentic termenul «patriotism»); i-am auzit însă pe megieşi şoptindu-şi că aista-i vîndut şi au pornit în altă parte unde se spunea că patriotismul e legea ţării.

Deaceia m'am resemnat să cred că am aflat climatul ieşan în ploae, noroi, birji, corespondenţă la tramvai cu 4 lei (!), borşuri, vin şi... nu! cheful l-am adus noi, ţara de cărturari.

N'am să-l uit însă pe Baronul, feciorul lui De Vax, văcsuitorul de ghete care, seara, ieşia la Corso în cel mai strălucit costum dandy (inclusiv cilindrul). Baronul e un tip mărunt, cu haină neagră, pantalon raillat, ghetre albe, cu plete scurte şi ondulate peste urechi, monoclu negru, 1 kgr. de pudră, mustăţi încovoiate în chip de melc şi coşul cu flori, luminat de un minuscul bec electric.

Baronul slugarnic şi florar e atît de autentic că şi Emil Cioran şi-a oprit o clipă sborul lui metafizic, a descălecat din lumea lui de astronomie spirituală ca să-şi deszăvorască tot hazul, tot rîsul lui omenesc.

Acum, înţelegeţi că trenul care a încărcat ţara din Iaşi a plecat cu nedumiriri despre climatul oraşului. In schimb a duduit pînă 'n Bucureşti de cîntec, de biruinţă sufletească. Ei! Tezele le zăvoriseră numai o brumă de ştiinţă din ei. Pentrucă ei ştiu mult mai mult. Iar entuziasmul şi tinereţea sînt libere şi sprinţare. Deaceia trenul a fost o armonică de chef şi cîntec. Şi toate instrumentele jazzului accelerat erau ticsite. 11 într'un compartiment de a treia. S'a răscolit studenţia în noi şi a prins a zice «Gaudeamus».

Eu mai ştiu un profesor într'o comisie caudiană de capacitate, care tare bine s'ar fi simţit cu noi, ştrengarii. Dar era pe undeva prin Ardeal, supraveghea nişte teze.

Ion Băleanu

Cronica pictată dela Viena

A apărut zilele acestea şi se află de vânzare la principalele librării din Bucureşti, volumul XI din colecţia de *Izvoare ale Istoriei Românilor*, publicate de d. G. Popa-Lisseanu.

Volumul acesta cuprinde istoria poporului maghiar dela originea sa şi până la anul 1330, aşa cum ni se înfăţişează în faimosul *Chronicon pictum Vindobonense*, compus din ordinul regelui Ludovic cel Mare, la anul 1358.

Această cronică fiind unul din principalele izvoare ale istoriei noastre naţionale, d. G. Popa-Lisseanu ne-o dă în originalul latinesc şi în traducere românească, însoţind-o de comentarii explicative, şi o ilustrează cu un facsimil şi cu trei tablouri colorate reprezentând lupta dintre regele Carol Robert şi voevodul Basarab cel Mare, lupta cunoscută în istoria noastră sub numele de Lupta dela Posada din 1330.

Volumul acesta, în cele 304 pagini ale sale, confirmă toate datele celorlalte cronici ungureşti şi străine privitoare la existenţa Românilor în Dacia şi în Pannonia, la venirea Ungurilor şi ne procură, între altele, amănunte interesante despre dezastrul suferit de Unguri în Ţara Românească, în urma cărui dezastru s'a dobândit întreaga neatârnare a voevodatului românesc.

Citită în original, cronica aceasta ne dă la iveală o întreagă serie de informaţiuni nebănuite pe care nu le putem avea din studiile şi comentariile făcute asupra ei de străini.

Ungurii, şi în general străinii, nu văd şi uneori nu vor să vadă tot ce se desprinde din lectura acestor izvoare istorice.

Cartea aceasta aduce în acelaşi timp noi contribuţii întru susţinerea tezei antirevizioniste.

De aceea, recomandăm cu căldură această nouă lucrare a d-lui G. Popa-Lisseanu tuturor acelora care se interesează de isotria noastră naţională, din primele epoci ale înjghebării statului român.

CITIŢI:
Crez de generaţie
de
VASILE MARIN
cu un cuvânt înainte de
Corneliu Zelea Codreanu
şi o prefaţă de
NAE IONESCU

CUIBURI DE LUMINA

Se pare că

activitatea editorială viitoare se va desfăşura sub o nouă orientare. Ar fi de dorit. Şi mai ales ar fi de dorit ca domnii editori să-şi mai îndrepte «bunăvoinţa» şi către cei tineri.

Iată

cităm aci numele câtorva tineri, autentici poeţi care-şi editează volumele singuri: Mircea Streinul, Ciril Vârnav, Ştefan Ion Gheorghe, George Drumur, Aurel Marin, şi alţii de acelaşi mare talent.

Radu Gyr,

a intrat încă de mult în istoria literaturii româneşti. Poezia lui este cunoscută, cetită, iubită de tineri şi de bătrâni.

Ce editură s'a învrednicit (ce editură din capitală) să editeze poezia lui Radu Gyr?

Niciuna.

De ce?

Să ne răspundă editorii.

S'a lămurit

procesul» Virgil Gheorghiu-Virgil Carianopol.

Adevărul şi poezia este de partea lui Virgil Carianopol. Aici nu intervenim cu nimica ci numai constatăm. Aşa ne-am obicinuit noi să constatăm. Şi am constatat că Virgil C. Gheorghiu este foarte tânăr.

Ei lasă! asta să fie singurul lui păcat.

Virgil Carianopol, care este tatăl lui spiritual, să aibă grijă să-l crească mare cât mai mare

Constantin Jaleş

autorul volumelor «Icoane» şi «Arabescuri» are sub tipar un nou volum de versuri: «Alb şi negru», care va fi pus în vânzare cu ocazia săptămânei cărţii.

Ţara Bârsei

anul IX No. 3. O revistă bună. Foarte bună. Documentată. Bine scrisă.

La «partea literară» semnează AUREL MARIN versuri şi dări de seamă.

Dr. Victor Tufescu

semnează în «Ţara Bârsei» o recenzie despre cartea d-lui prof. Mihail Manoilescu «Le parti unique». Cităm: «D. M. Manoilescu este primul care dă o teorie a partidului unic. Cartea d-sale, în care se analizează toate feţele problemei, proiectează o adevărată lumină vie în haosul care domneşte azi, datorită degenerării regimurilor democratice şi pândei neobosite a comunismului. Ea devine astfel nu numai necesară pentru orice om de cultură, dar adevărată călăuză pentru lumea nouă în care vom trăi».

«Buna Vestire»

de Sfintele Paşti va cuprinde printre altele următoarele pagini: Răstignire şi Inviere; Neam şi înviere; Slovă şi cultură românească şi o pagină de film redacţional iscălite de: Valeriu Cârdu, Mircea Streinu, Ştefan Ion Gheorghe, Ion Băleanu, Em. Voinescu, Horia Stamatu, Gabriel Bălănescu, etc., etc.

Despre menirea scrisului

PLEC DELA O INTAMPLARE RECENTA. Intr'o evadare provincială de acum câteva zile, am întâlnit într'un oraş ardelean un prieten foarte bun. Divulg, — benevol, conversaţia angajată în treerul celor câteva ceasuri de amintiri, păreri şi impresii, — deşi acest act de transplantare al unei convorbiri, oarecum secrete, în publicitatea slovei, s'ar părea, poate fi în defavorul meu.

PRIETENUL MEU din Cluj mi-a spus că scriu uneori — hai să fiu sincer şi să adaog: demulteori — liric.

Nedumerit puţin asupra sensului de moment al cuvântului, am cerut explicaţiuni suplimentare Şi mi s'a răspuns: ar fi necesară o mai amplă documentare ştiinţifică, mai multă argumentare. Dintr'un punct de vedere. Dintr'alt punct de vedere, mai puţină poezie şi scris mai deschis, mai puţin ermetic.

Vezi — şi-a sfârşit rechizitoriul prietenul meu — în pagina II-a scrii admirabil. In pagina I-a însă, trebue multă, multă documentare ştiinţifică.

MA SIMT DATOR să schiţez un mic tratat, foarte incomplect — aşa cum permite spaţiul — despre caracterul scrisului gazetăresc.

Intâi: fiecare articol de ziar — după locul pe care-l ocupă în pagină — îşi are conţinutul lui interior. Forma, stilul, c'est l'homme»...

Uite, dragă prietene, articolele din primele şi ultimele 2 coloane ale paginei I-a, îşi au caracterul lor de apărare şi rechizitor, după felul faptului, evenimentului operei, sau omului pe care-l discută

Se pleacă dela anumite premise şi se fixează anumite concluzii care sunt încadrate în linia ziarului şi a ideilor pe care le serveşte. Caseta de sub clişeu, este însăşi atitudinea ziarului în faţa evenimentului reliefat de frământările cotidianului. Cele trei coloane de desubt, au caracter de campanie sau împrumută ceva din nuanţa primelor articole.

Caracterul general este: judecata. Potolită şi austeră mai sus, în primele două articole severă şi armonică, aşa cum o prezintă aldinul. Cursivul pretinde un fapt divers din vâltoarea vieţii, — din negura oraşului, din clocotul străzii, din tirania, din comicul sau din tragedia politicului, din drama socialului, — şi-l ridică la semnificaţia cuvenită, reliefându-l şi accentuându-l. Cursivul este ... de viori, o revoltă revărsată în lacrima celor 50 rânduri, o închinare şi o mustrare.

Cursiv: S'a sinucis un elev. Strigăt de «mi-e foame» într'un colţ de stradă, un fapt literar, o întâmplare politică, un glos periferic, o aducere aminte, un răvaş de dreptate, o bătaie de inimă.

EVIDENT, toate articolele acestea îşi au documentarea lor: viaţa nudă, faptul împlinit, întâmplarea cotidiană. Sau, dacă talentul e mare şi sufletul este seismografic: previziunea. După puterile autorului.

Articolele acestea de ziar nu se rătăcesc însă, în consideraţii şi teze strict ştiinţifice. Pentrucă ele au o menire: să comenteze, să judece, să admonesteze, să sublinieze cotidianul. Un fel de soldat care intră în post, odată cu primul rând scris. Un fel de santinelă care iese din post, odată ce ediţia s'a închis. Intervine alt eveniment, altă datorie, altă intrare în post.

După cum vezi, amice, o slujbă de soldat. Lupta cere grabă, prezenţă imediată.

Foiletonul, de pildă, este liniştit şi documentat. Viaţa privită, hai să zic, mai studiat, mai «documentar».

In ce priveşte caracterul liric, aş vrea să răspund. Cunosc un scris prost. Şi unul bun. Restul nu mă importă. Ba, da. Pentru a pătrunde mai adânc, cataloghez scrisul, scurt: util sau inutil, pentru Naţie, pentru Patrie. Nu mă opresc în loc celelalte consideraţii. Nici cerebrale, nici cerebraliste, nici intelectualiste», nici ştiinţifice. Tot ce este bine scris, bine simţit, scris în slujba Patriei, este binevenit. Ştiinţa masivă să rămână în eternul volumelor trainice zidite. Literatura, arta, la fel. Celelalte aliniate aci, în această menire.

Concep scrisul cotidian, în sens de luptă. Prezenţă activă în tranşeele slovei. Avânt, — până la transfigurare. Ridicare până'n azur.

Mărturisire până la întâlnirea cu rugăciunea. Atitudine ostăşească şi ţinută austeră, — în linie de spadă. Duios până la lacrimi sau mânuit impresionant ca prezentarea unei săbii pentru salut.

Să fiu iarăşi sincer: Gândurile acestea le-am furat dela cineva mai mare decât noi toţi.

Suflet, suflet, suflet în scris. Inchinare în faţa durerilor Patriei tale, rugă pentru Patria ta, imnuri şi danie de gând numai pentru Patrie. Trăire în legea Patriei. Aşa cum poţi, cât poţi, peste puterile tale. Aşa cum simţi, cât simţi, peste toate simţirile tale. Dacă acesta e sensul cuvântului liric, ei bine, sunt liric.

Şi te-ai întrebat, vreodată, prietene Bucur, cine serveşte mai mult ideea de luptă pentru naţie: soldatul sau scriitorul care documentează într'un ton, foarte savant, — dar nu prea citit — multe, nesfârşit de multe probleme de metafizică?

Am scris, pe scurt, — voi reveni cu odată! — pentru a răspunde aşa, într'un început de mărturisire, unui prieten de departe care, se vede, n'a aflat că un «La arme!» a lui Ştefan O. Iosif, în vremuri de luptă, contează mi mult, infinit mai mult, decât o sută volume de metafizică.

Indrăzneala afirmaţiei mele este mare. Ca adevărul.

Vol. C. Şoimaru

P. S. — 1). Mai puţină poezie, pentrucă e scris politic? (Poezie, în sens înalt). Răspunde Miguel de Unamuno (A se citi, dragă prietene, «Avant et après la revolution»): Chiar politica e poezie.

2). Mai deschis? Fă, te rog, o intervenţie urgentă la cenzură. Domnul colonel Hotineanu, deşi foarte amabil, te va refuza.

Jarul de sub cenuşă

Se mai aude încă ecourile succesului cu «O scrisoare pierdută» a lui I. L. Caragiale, jucată pe scena teatrului din Praga. Critica de acolo nu acordă laudele aşa fără să precupeţească. Mai ales, atunci când autorul scrisorii pierdute nu se mai poate bucura de laudele aduse.

Rămâne doar ca naţia lui să se bucure de zestrea literară pe care ne-a lăsat-o marele satiric şi dramaturg I. L. Caragiale. Dealtfel, ne loveşte repede amnezia când e vorba de marii creatori cari prin opera lor fac să ne crească stima şi să fim cunoscuţi peste fruntarii. Când tocmai stejarii ăştia sunt singura ieşire din anonimat şi singura reabilitare în faţa istoriei, după atâţia ani de orbecăiri în negura vorbăriei. Prea mult ne făcusem cunoscuţi ca bolnavi de flegmonul discursurilor.

Streinii au început să priceapă că avem valori de înaltă semnificaţie artistică şi socială cari se impun admiraţiei lor mai mult decât ocalele de discursuri cu care dela o vreme începusem să le spargem timpanele. Ne-ar părea şi mai bine dacă străinătatea n'ar mai confunda naţia cu discurile emailate de solemnitate.

Depe urma acestor discursuri rămăsesem tot aşa de mici şi desuchiaţi în faţa istoriei. Dar să ne întoarcem în inima subiectului. Critica şi istoria literară a discutat mult, ba foarte mult despre opera lui Caragiale. Unii au spus că opera lui I. L. Caragiale e expresia unui anumit moment social, alţii au vorbit de inaderenţa operii lui Caragiale la etnicul nostru. Toate aceste discuţii uscate n'au avut darul să suscite mult interes pentru opera lui Caragiale. A slujit unora doar ca sport intelectual.

Noi trebue să-l vedem pe Carageale aşa cum a trăit şi a scris: cu fruntea în aştrii cerului nostru şi cu picioarele bine înfipte în pământul românesc. Iar astăzi când el e unul din stejarii întors cu faţa spre eternitatea culturii noastre, se cuvine să ne aducem aminte că s'a împlinit un sfert de veac dela moartea lui I. L. Caragiale. Teatrele noastre Naţionale, mai ales teatrele, să-i aducă operile pe scenă, că prea ne otrăvesc cu mătrăgună artistică de import sau autohtonă.

Să nu fim circumspecţi cu valorile şi generoşi cu non-valorile.

Mihail Cosma

abecedar

Adună Doamne tot ce este credinţă şi cinste într'un neam, şi fă-l mare să stăpânească fiinţa tuturor neamurilor.

Biruinţa adevărului se arată. O simţim apropiindu-se furtunos. Să vină! O primim cu cântece. Să vină! Luptăm pentru ea.

Credem în învierea patriei noastre. Credem în mărirea ei. Credem în viitorul ei mare. Credem în vecinicia neamului românesc.

Iar tot drepţi să fim. Tot tari. Trezi permanent, pentrucă o clipă să nu o pierdem fără veghe, fără luptă, fără rugăciune.

Din muncă ne-am făcut un crez. Ascultaţi cum răsună cântecul peste văi, peste munţi, peste fruntea mare a Ţării: Din muncă ne-am făcut un crez. Crezul legionar biruind prin legea creştinească a neamului.

CALENDAR

JOI, 29 APRILIE

ORTODOX: + Joia Mare. S-ţii Mucenici din Cizic.
CATOLIC: Sf. Robert.
SOARELE: răsare 5.12, apune 19.13.
Seara Denie.
Se citesc cele 12 Evanghelii ale Patimilor Domnului.

Radio-România

Joi 29 Aprilie 1937

13.00: Concert de prânz. Muzică de Wagner (discuri). 14.10: Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Ştiri interne şi externe. Sport. 16.45: Ora copiilor: L. Patimile Domnului Iisus Cristos, scenete radiofonice de N. Papanastasiu: Muzica aranjată de d-ra Eliza Tilensky. 19.00: Serviciul religios (cele 12 evanghelii) transmisie dela Sf. Patriarhie. 22.30: Radio jurnal. Sport.

O vizită la Bălceşti, leagănul familiei istoricului N. Bălcescu

Societatea Prietenii Istoriei literare a luat iniţiativa unei vizite la Bălceşti, în judeţul Argeş, leagănul familiei din care a ieşit marele nostru istoric N. Bălcescu, propagatorul cel mai însufleţit al unirii tuturor românilor.

Excursiunea se va face cu autobuzele în ziua de 10 Mai, cu plecarea la orele 6 dim., din faţa liceului «Mihai Viteazul», b-dul Pache 72. Intoarcerea în aceeaşi zi, la orele 9 seara. Preţul excursiunii 150 lei, în care intră transportul şi masa de prânz.

Inscrierile se fac la sediul societăţii Prietenii Istoriei Literare, b-dul Pache 72, în fiecare zi între orele 8-1 şi 3-7.

Reviste

«CUGET CLAR» No. 42

Numărul de săptămâna aceasta 42 al revistei «CUGET CLAR» («Noul Semănător»), de sub conducerea d-lui profesor N. Iorga, continuă cu aceiaşi vigoare lupta împotriva literaturei pornografice

Cităm din cuprinsul acestui număr:

I. U. Soricu: Cucul voinicul. N. Iorga: O amintire la o «amintire»; Din scrisorile lui I. Bogdan. Paul I. Papadopol: Incă un romancier: B. Iordan. Mihail I. Pricopie: Alte vremi.

Versuri de N. Iorga, O. M. Moldovanu, G. Tutoveanu, Coca Farago, Veronica Sârbu. I. Const.-Delabaia.

Cronică de N. Iorga şi alţii. Urlă şacalii; Cum preţuiesc criticii de azi zăpăcelile moderniste; Culmea artei; Arestarea pornografului Geo Bogza; Boala misiunilor mistice.

CRANII DE LEMN
Ion I. Moţa
Se găseşte de vânzare la librăriile şi debitele româneşti.
Pentru un număr mai mare de exemplare, a se adresa la administraţia generală, a cărţii.
AŢENA IANULI
Str. Gutenberg 3.
Bucureşti
Preţul unui volum: 70 lei.

Note militare

Infanteria moderna

Forma răsboiului de mâine şi adaptarea armelor şi mijloacelor existente astăzi, la ceia ce va însemna el în viitor, face obiectul a numeroase desbateri în presa şi în întreaga literatură militară. Niciodată mai mult ca acum, militarul de carieră nu s'a frământat atât şi nu şi-a pus mai multe ipoteze spre a întrezări ceva din caracterul şi din haina pe care va îmbrăca-o răsboiul modern. Căci experienţa destul de bogată a cataclismului trecut, n'a mai fost deajuns pentru gânditorul militar dornic să scruteze cât mai atent posibilităţile de rezolvare ale acestei grave probleme, care este răsboiul de mâine, în jurul căruia se parafează atâtea poate tot cu rezultat negativ — s'a intervenţie şi în jurul căruia se cheltuesc atâtea şi atâtea energii creatoare. Dacă nimeni numai caută astăzi să justifice răsboiul ca «fenomen social, etic, politic... etc.», nu este mai puţin adevărat că o altă discuţie — tot atât de lungă şi poate tot cu rezultat negativ — s'a deschis asupra «formei răsboiului modern». Amintiţi-vă de atâtea cărţi cu răsunet nu numai în lumea militară, dar şi în pătura acelor rari intelectuali cari ştiu şi pot să privească în ansamblu toate problemele cari agită lumea noastră de astăzi. Iată spre exemplu câteva: Răsboiul total al generalului Ludendorff, apărută în vara anului trecut, carte în care autorul pune cu o luciditate înspăimântătoare, toate problemele răsboiului modern, care va trebui să fie «total şi fără cruţare», adică purtat nu numai asupra luptătorilor de pe front, dar şi în teritoriu, asupra întregii populaţii, cu scopul bine determinat de a scădea moralul celor de pe front şi a câştiga astfel victoria, nu cu un ceas mai de vreme — cum obişnuiam să spunem până acum — ci poate cu un an.

Apoi cartea generalului italian Visconti «Răsboiul decisiv», «carte integral fascistă» cum se exprimă ziarul Popolo D'Italia, care pune odată mai mult problema raporturilor dintre politică şi armată, ale căror sforţări trebuesc să fie făcute într'o «perfectă continuitate» pentru ca răsboiul să fie decisiv. O bună parte din lucrarea acestui original şi puternic gânditor militar, este consacrată problemelor infanteriei moderne, care va trebui aşa fel echipată, organizată şi educată, încât să poată face faţă în adevăr răsboiului de mâine şi să contribue în întregime la decisivă. Mai amintim apoi în treacăt studiile despre «Răsboiul modern» datorite generalului polonez Sikorski, precum şi acela al Căpitanului englez Liddell Hart (acela care a scris o minunată viaţă a legendarului Colonel Laurence]) şi în care infanteria modernă este studiată subt multiple aspecte.

Dar să revenim în domeniul mai restrâns al problemelor militare româneşti, cari preocupă elita ofiţerimii noastre de toate gradele. Zic de toate gradele, tocmai pentrucă vream să relevăm în aceste prime «note militare» cartea unui tânăr ofiţer de infanterie, apărută la începutul anului acestuia.

«Infanteria modernă» datorit Sublocot. Cioroiu Mircea dintr'un regiment de gardă din Capitală — pe lângă că aduce o opinie exprimată cu «sinceritate ostăşească» şi cu o vioiciune care stă aşa de bine gradului acesta de sublocotenent — dar pune ca competinţă, care pe noi nu ne surprinde! — probleme esenţiale pentru infanteria modernă, românească. Intr'un număr de capitole, logic rânduite după importanţa lor, autorul analizează punct cu punct — bazat şi pe o largă informaţie culeasă din literaturile militare străine! — problemele acestei infanterii moderne; care în esenţă se reduc la: efective, armament — aici discută pe larg importanţa mitralierelor, această ucigătoare armă a defensivei şi grea problemă ridicată în calea ofensivei victorioase (mistica mitralierelor!) — legătura infanterie — artilerie, problemă iarăşi capitală şi mult discutată în lumea militară, forma manevrei planul de foc, consumul de muniţiuni pe câmpul de luptă, etc...

Problema moto-mecanizării pune însă dintr'odată şi pe acela a unei noui «orientări spirituale» a infanteriei. Maşina a impus o hotărîtă schimbare de atitudine în manifestările luptătorilor. «Maşina a impus o educaţie a ei» afirmă pe bună dreptate autorul. Faptul acesta este de o importanţă netăgăduită şi făgăduim să revenim asupra lui, într'o viitoare cronică. Cultul forţei, instrucţia premilitară, suveranitatea infanteriei, sunt tot atâtea subcapitole în care autorul desvoltă succesiv şi în raport cu aportul pe care-l aduc ele la clarificarea problemei propusă — ideile sale asupra infanteriei moderne româneşti. Ultimile 2 capitole sunt consacrate «Ofiţerului de rezervă» şi «Tradiţiilor infanteriei», cu care se încheie o carte care deşi abundă în date tehnice de tot felul, se parcurge cu o neobosită curiozitate până la sfârşit, dat fiind stilul vioiu şi antrenant al autorului (care este doară sublocotenent!) Şi iarăşi nu putem trece cu vederea introducerea pe care autorul — suflet ales de poet! — o face cărţii sale. Iată numai câteva rânduri:

«Infanteria este arma munţilor, în inima cărora se sbate uraganul urei, în sufletul cărora ard vâltoarele suferinţei, în mintea cărora fulgeră, prima oară, strălucirile victoriei. Intre aceştia nimeni nu are dreptul să-şi măsoare sacrificiul.... Infanteria este mai aproape de suflete. Mai puţin mecanică. Bazată numai pe sacrificiu şi loialitate, este mai omenească, mai vibrantă.

...Pe câmpul de luptă infanteria este arma marilor probleme. A unor probleme de fond. A celor mai extreme, dacă nu a celor mai teribile, din câte se pun spiritului omenesc. Infanteria are un spirit al său. Un suflet al oamenilor muncitori, săraci, anonimi. Al mulţimilor cari consimt să cadă fără beneficii, fără lauri (cât adevăr!)... Infanteria este o armă tragică, nevoiaşe, grea, privată de higienă, o armă a pământului, a pădurilor, a munţilor. O armă a ţăranilor. Ea nu este comodă, nu este nici căutată. Ea rămâne prin excelenţă arma sufletelor mari, a sufletelor mesianice, sguduite de comoţiile marilor eroisme. Infanteria este arma încăpăţânaţilor noştri munteni, a necăjiţilor olteni, a dârjilor transilvani, a greilor moldoveni. A dacilor din Apuseni şi Ciorna Hora! (parcă'l auzim pe Aron Cotruş!)...

E inutil cred să mai adaug vreun comentariu la frumuseţea acestor rânduri. Din colţul acesta al «Bunei Vestiri» ne facem o plăcută datorie să trimitem tânărului autor mărie să trimitem tânărului autor militar, un cald îndemn pe drumul pe care-l îndeamnă talentul şi credinţele sale tinereşti!

Vornicul Stroe

VIAȚA POLITICĂ

Necesitatea modificării legii muncii naționale

Rezultatele aplicațiunei legii 1934. „Cetățenia română" și proporționalitatea etnică

Precizările d-lui senator C. Moteanu

Am demonstrat de nenumărate ori că, actuala lege de protecție a muncii naționale în întreprinderi, nu poate da rezultatele pe care le urmărea legiuitorul și că deci este necesar să fie modificată. Legea pentru utilizarea personalului românesc, din 1934 a adoptat un principiu de bază greșit, care nu ține seamă de însăși realitățile ce au determinat-o: Criteriul «cetățeniei române», atâta vreme cât «cetățenia» multor venetici n'a fost revizuită, nu putea constitui singurul element de distincțiune între drepturile streinilor (cu pașaport) și între drepturile românilor. Era necesar, dela început să se delimiteze drepturile românilor băștinași — de origine etnică românească — de drepturile românilor minoritari (evrei, unguri, nemți, ruteni, etc.) și de acelea ale celor intrați în țară cu pașaport și cari aparțin altei cetățenii decât celei române.

Legea din 1934, deosebit de această lacună de fond, era menită de la început să nu dea rezultate și din cauza lipsei de dispozițiuni în ceiace privește sancțiunile ce urmează a se aplica contravenienților.

Din aplicarea legii, timp de 3 ani, s'a dovedit că rezultatele sunt departe de a soluționa o problemă atât de vitală ca acela a muncii românești. Și de aceia, s'a căutat să se aducă noui legiuiri, în această materie, prin care să se complecteze legea din 1934.

Proiectul alcătuit de d. Valeriu Pop, ministrul industriei și al comerțului, publicat zilele trecute, a stârnit vehementă acțiune de sabotare pornită din rândurile acelora ce nu le convine schimbarea [illegible] tuturor evreilor și streinilor cari ne exploatează bogățiile țării, acțiune susținută cu atâta nerușinare [illegible] nu poate împiedica factorii cu răspundere, să procedeze cât mai neîntârziat la soluționarea — pe cale de decret-lege — a problemei muncii românești în întreprinderi, potrivit principiului proporționalității etnice.

PRIMATUL MUNCII NAȚIONALE — DATELE ȘI IMPORTANȚA PROBLEMEI

In calitate de președinte al comisiunei pentru îndrumarea muncii românești, d. senator C. MOTEANU, a făcut ieri reprezentanților presei, importante declarații în legătură cu rezultatele aplicațiunei legii din 1934, arătând necesitățile de interes național cari cer în mod imperios modificarea acestei legi.

Aceste declarații constituie cel dintâi răspuns «oficial», dat acelora cari cred că pot împiedica semnarea decretului-lege, prin care se rezolvă în mod definitiv problema personalului românesc în întreprinderi.

Iată, declarațiunile d-lui C. Moteanu.

Țara românească, are repartizată populațiunea de 18.000.000 locuitori în modul următor: 14.000.000 locuitori locuiesc la țară și 4.000.000 sunt concentrați în orașe. O situație specifică, spre deosebire de aceea a țărilor industriale în cari populațiunea, în majoritatea ei, este concentrată în orașe. Asupra populațiunei dela oraș, grevează un procent de 26 la sută populațiune minoritară. Este deci evident, ce greutate apasă asupra elementului pur românesc.

Inainte de război, proprietatea mare constituia suportul material al clasei diriguitoare și politice a țării. După expropriere acest suport material a dispărut, proprietatea intrată în mâinile țăranilor [illegible] Deaceia, astăzi, plasarea elementului românesc se mărginește numai la industrie și comerț, cari 80 la sută se află în mâinile minoritarilor.

Problema primatului muncii românești, este pârghia de rezistență a Statului Român.

regionale, nici 20% din industria și comerțul țării nu au trimis tablourile pe cari erau obligați a le trimite.

Se mai constată că, în ceeace privește întreprinderile în legătură cu apărarea națională, din propunerile făcute de Marele Stat Major la 55 întreprinderi de importanță capitală pentru ca în urmă Comisiunea de pe lângă Minister să-și dea avizul, nici 5 întreprinderi până astăzi nu au răspuns.

CONCLUZIUNI

Care poate fi atitudinea ministerului de Industrie și Comerț față de situațiunea de fapt mai sus relatată, când, cu toate intervențiunile cu toată aplicațiunea căilor legale, legea de o importanță capitală, cum este legea pentru protecția muncii naționale, nu poate fi aplicată!

Ca unul care în această chestiune, m'am isbit de greutăți din toate părțile am reușit totuși să afirm un principiu.

Și dacă guvernul de azi sau de mâine, va fi silit să îmbrace aplicațiunea acestei legi în forma actelor de guvernământ care să îmbrace și caracterul dictatorial, aceasta este determinată de rezistența neexplicabilă și dârză a acelora cărora li se aplică legea».

*

Vom reveni mâine asupra acestor declarații, când ne vom ocupa de prevederile proiectului modificator al legii utilizării personalului românesc în întreprinderi din 1934.

Lisandru R. Râureanu

Rezultatul aplicațiunei Legei din 1934

In prima perioadă, legea a trecut prin două faze:

1. S'a crezut că este un simplu balon de oxigen, asvârlit opiniei publice, dar care nu va fi aplicat în fapt:

2. La prima energică aplicațiune, industria a făcut intervențiuni energice pentru a tergiversa aplicațiunea promițând că într'un timp mai mult sau mai puțin îndelungat, își ia obligațiunea aplicărei legii.

3. Față de perseverarea aplicării legii, de către ministerul de Industrie, s'a căutat a se eluda legea prin diferite camuflări de multe ori grosolane.

4. Față de aplicațiunea și mai departe energică a legii, s'a recurs la acțiune în Contencios pentru anularea amenzilor, obținând în acest fel, dat fiind mersul greoi al Justiției noastre, amânări repetate și tărăgănarea judecăței până la nesfârșit. Aceste constatări le facem până la Septembrie, dată când ministerul Industriei și Comerțului a fost preluat de d. ministru Valer Pop.

Dela această dată legea intră în doua fază de aplicațiune.

5. Pe când până acum, ministerele muncii, internelor și al industriei și comerțului lucrau separat, dând posibilitatea eludării legei.

Protecției muncii naționale și a legii pentru protecția muncii indigene s'a realizat coordonarea activității acestor ministere, cererile fiind soluționate prin avizul prealabil al ministerului Industriei și al Muncii iar ministerul de Interne având a se pronunța numai în cazurile în care este în joc ordinea publică.

Pentru a se controla și mai bine, activitatea Oficiului străinilor de pe lângă ministerul Internelor, s'a înființat o Comisiune inter-ministerială pe lângă ministerul de Interne, prezidată de unul din subsecretarii de Stat respectivi, cu scopul de a controla listele de aprobări ale diferitelor Oficii, precum și a fi instanță de apel în contra respingerilor în ultimă instanță.

S'a condiționat în mod efectiv acordarea dreptului de import, sub diferitele forme, de îndeplinirea dispozițiunilor legii, precum și noi învestițiuni cu avantagii în acelaș

Față de imposibilitatea ca o singură Comisiune, să poată verifica 270.000 întreprinderi, cu începerea noului an, s'au înființat 12 Comisiuni regionale pe lângă Inspectoratele industriale, cari să verifice tablourile anuale.

Cu toată această nouă serie de măsuri care reprezintă totuși un oarecare progres în aplicațiunea legii, ministerul de Industrie constată aceeaș rezistență fățișă și ascunsă în aplicațiunea legii.

Constatându-se oarecari progrese, cari însă nu reprezintă maximum de rezultate la care aplicațiunea legii trebue să ajungă.

Cu această ocaziune trebue să constat, și aceasta o fac în calitate de reprezentant al națiunii — dacă această calitate mai are vreo valoare — intervențiunile repetate, și cari ar fi de dorit să înceteze, ale reprezentanților diferitelor țări, acreditați pe lângă guvernul nostru, și care ar fi de dorit să susțină cu mai multă dârzenie față de autoritățile românești, interesele supușilor pe cari îi reprezintă.

FIRMELE STRAINE SABOTEAZA LEGEA

Este de constatat că din primele rezultate venite dela comisiunile

Difuzarea presei zilnice la Adis-Abeba

Dela Palat

COMUNICAT Nr. 45

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 28 Aprilie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D-l inginer Radu Irimescu, ministrul aerului și marinei;

D-l Vasile Sassu, ministrul justiției și ad-interim la agricultură și domenii;

D-l lt. colonel J. T. Godfrey, atașat militar al Marei Britanii;

D-l colonel R. Toussaint, atașat militar al Germaniei.

*

Majestatea Sa Regele însoțit de M. S. Marele Voevod Mihai a luat dejunul la M. S. Regina Maria în Palatul Cotroceni.

*

Seara M. S. Regele însoțit de M. S. Marele Voevod Mihai a asistat la serviciul divin al deniilor din capela Sfintei Patriarhii.

COMUNICAT

Majestatea Sa Regele a primit o scrisoare din partea Majestății Sale Regina Țărilor de Jos care notifică căsătoria fiicei Sale Alteța Sa Regală Principesa Juliana Louise Ema Marie Wilhelmina a Țărilor de Jos, Principesă de Orange-Nassau, Ducesă de Mecklembourg cu A. S. Serenisimă Principele Bernhard Leopold Frederik Everhard Julius Coert Karel Godfried Pieter de Lippe-Biesterfeld.

Anularea amenzilor dictate în cursul lunii Aprilie

Direcțiunea generală C. F. R. a dispus anularea din fișele de lichidare a tuturor amenzilor dictate în cursul lunei Aprilie cor.

In consecință aceste amenzi nu se vor mai reține, în schimb însă se vor trece în tablourile de serviciu

Ultimile alegeri efectuate în țară au produs panică între „democrați"

Guvernamentalii botoșăneni au fost primiți de d. Gh. Tătărăscu. La Iași liberalii și internațional-țărăniștii au atacat din nou Ideia națională. Viitorul regim pentru înstrăinați

Duminică dimineața d. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri, a primit într'o lungă audiență pe conducătorii organizației guvernamentale din Botoșani, d-nii dep. Răutu, Cristea Goilav și George Mavrocordat prefectul județului.

D. dep. Răutu a prezentat primului ministru un raport al org. partidului liberal din Botoșani, cerând tot odată puteri depline pentru a încerca dizolvarea organizațiilor național-creștine din Botoșani.

Bineînțeles că pripirea șefului liberal dela Botoșani a dat de gândit cercurilor autorizate din guvern și în urma discuțiunilor avute s'au hotărît alte sisteme pentru „combaterea" naționalismului.

Delegația a obținut ca la 8 Mai când au loc alegeri comunale în orașul Botoșani, să se trimită însemnate forțe jandarmerești ca populația evreiască să poată participa la vot; evreii din Botoșani au declarat că altfel renunță să mai voteze.

Declarațiile dela Iași

Eri au avut loc la Iași două adunări «democrate». Prima s'a ținut la clubul național-țărănesc și a doua la cel liberal.

D. prof. Costăchescu a mulțumit «cetățenilor» din orașul Iași care și-au făcut în mod complect datoria votând înfricat și fără menajamente contra confusionismului cuzist».

Socotim foarte curioasă această declarație a fostului președinte al Senatului, fiindcă noi suntem convinși că «cetățenii» din Tg.-Cucului, Socola și Anastase Panu, nu puteau vota altfel decum au votat.

In partea a doua a cuvântării sale d. Costăchescu a atacat violent naționalismul și a accentuat că el trebue alungat din jud. Iași prin orice mijloc.

D. V. IAMANDI ANUNȚA ALEGERI GENERALE

La întrunirea delegației permanente a partidului liberal dela Iași d. V. Iamandi, și-a manifestat regretul că la atitudinea ce trebuia hotărâtă și sinceră, unii „cetățeni" au răspuns prin votul lor, într'un mod pe care refuză a-l califica.

Totuși, ministrul cultelor declară că nu e supărat pe „cetățenii" dela Iași și că continuă să lupte înainte pentru aceleași idei, pentru care a luptat și până acum.

D. Iamandi constată apoi că propaganda „extremei drepte" a prins în județ și că e necesară o imediată contra-propagandă, mai ales că „alegerile generale vin peste foarte scurt timp".

ACȚIUNEA NAȚIONALISTA CONTINUA

Orice declarații ar face conducătorii „democrației noastre, credem că „Ideia națională" nu poate fi întoarsă din marșul ei triumfal spre victorie.

Oricât s'ar agita cei ce sprijină pe cotropitorii țării, marea mulțime românească înțelege ceasul de față, și ea este net de partea naționalismului.

Dovada evidentă e faptul că la ultimile alegeri — satele — aceste adevărate așezări românești au votat pentru naționalism într'un mod atât de impresionant, pe când orașele, aceste cuie înfipte în inima acestei țări, au votat cum era și firesc cu «democrații».

Afirmațiile noastre se vor confirma imediat după sărbători când vom avea din nou numeroase alegeri județene pe tot cuprinsul țăr.

Princ.

Consiliul inspectorilor culturali la Fundația Regală „Principele Carol"

Eri s'a ținut la Fundația Regală «Principele Carol» un consiliu cu toți inspectorii culturali, sub președinția d-lui prof. univ. DIMITRIE GUSTI, directorul general a acestei instituții Regale.

S'au luat în discuție alegerea comunelor unde urmează să fie trimise cele 40 de echipe studențești.

D. prof. D. GUSTI a dat directive inspectorilor culturali de felul cum trebue să se desfășoare activitatea echipelor studențești în vederea ridicării culturale a satelor noastre.

Poziția legală a Moscovei

Continuare din pagina I-a

tanta unei stări sociale, iar nu creatoarea ei.

Sovietele au studiat desigur cu multă seriozitate această psihologie a fricei. Fini observatori — judei! — și-au clădit întreaga lor politică pe această stare de neliniște a democrațiilor. Au creiat monștrii internaționali înspăimântători: Fascismul! Hitlerismul! Revoluția națională! Rex!, etc.,.

Prin presa judaică internațională, prin broșuri, prin mii de întruniri, manifeste, meetinguri, asociații și para-asociații au făcut din regimurile naționaliste monștrii sângeroși! Germania e plină numai de cadavre, Italia numai de temnițe, iar Franco distruge biserici și ucide călugărițe!

Cu un formidabil aparat de presă internațional la îndemână, Sovietele au reușit să înspăimânte de moarte pe toți democrații, pe toți politicianii burgheji și să-i sugestioneze că singurul pericol pentru ei este numai pericolul naționalismului înnoitor!

Democrații se îngrozesc. Își pierd capul. Caută scăpare! Recentul caz din Belgia cu candidatura lui Degrelle. Atunci Sovietele — sau presa infeudată lor — dau soluții. In contra marelui dușman comun, front comun: Front anti-fascist, front popular sau front democrat! După împrejurări, oameni și locuri; titulatura, firma, n'are nici un fel de importanță!

Toate partidele, fără excepție se unesc deci într'un front comun: radicali, democrați, socialiști, țărăniști, etc. și chiar și comuniști! Un conglomerat, o turmă fără coeziune, fără crez, o massă netedă numai prin spaima comună! Este deci foarte ușor ca minoritatea organizată, disciplinată, temerară, care sunt comuniștii să domine. Știu ce vor, știu unde merg și deaceea — deși numai o mână de oameni — *comuniștii au inițiativa, domină!* «Front popular» înseamnă unirea tuturor forțelor burgheze sub comanda Moscovei.

Iată adevărul! Iată scopul pentru care Moscova este astăzi în toată lumea apărătoarea democrațiilor, a guvernelor legale.

Sub masca păcii, a iubirii de ordine, Moscova—Internaționala III-a, își urmează ca și în trecut planul neîntrerupt nici o clipă de aproape 20 de ani, planul de stăpânire al Universului.

Obiectivul este acelaș. Numai tactica de luptă e schimbată!

Dovezi?

Frontul popular din Spania urmat imediat de cucerirea puterii de către comuniști și de revoluție!

Frontul popular în Franța!

Și alte exemple vor mai veni curând!

Dar când au servit vreodată faptele — chiar cel mai vizibil și mai des repetate — de învățături în istorie?

Ioan Vial

Conducerea Camerei de comerț din Timișoara pe mâini streine

TIMIȘOARA, 27. — Deunăzi s'a ținut obișnuita adunare generală a Camerei de comerț din Timișoara. Ordinea de zi, fără prea mare importanță pentru a o releva. Sunt de subliniat însă alte fapte, care lasă o urâtă pată asupra comercianților și industriașilor români din Banat. Anume, după aproape 20 de ani de România Mare s'a ajuns să se jidănizeze definitiv instituția Camerei de idustrie și de comerț.

Dovada ne-a servit-o protopopul Ion Oprea, sub a cărui președenție au fost aleși cei doi vice președinți galițieni: Izidor Baruch și Iakoby Kálman, comunistul încarnat de pe timpurile lui Béla Kun. Ce tablou minunat: Un preot între doi jidani.

Numai că lucrurile nu se opresc aci. Tot atunci și-a dat dimisia din consiliu d. Giurgăneanu, directorul băncii românești din localitate. Mare importanță n'ar avea demisia acestui funcționar particular, treburile merg și fără concursul d-sale. Dar demisia directorului are o semnificație, care oglindește în mod deosebit stările de gâtuire a tot ce e românesc la această Cameră.

«ROIBUL PISTRUIAT MIEL LA DOUA OI»

Iată câteva motive, ce l-au forțat pe Giurcăneanu la acest pas: Actuala conducere a Camerei de Comerț îmbrățișează cu multă căldură elemente minoritare în chip cu totul nejustificat și aparent. Așa continuă să-l dea fostului secretar al Camerei Lendvay Jenő, «roibului pistruiat» o pensie lunară de lei 30.000, în ciuda refuzului categoric al ministerului de industrie, care l-a redus pensia la 17.000 lei.

In definitiv, cine este acest specimen scabros, ca să fie oblăduitul Camerei de industrie din Timișoarea?

Un fost figurant al stagnărei economiei bănățene. Un minuscul personaj, dar radios protector al industriașilor jidani. Sfidând, obraznic, trufaș până la refuz. Cu aceste calități își terorizează membrii camerei dela portar până la președinte al asociației marilor industriași din Banat, unde are o lefușoară de 30.000 lei lunar. Legea cumulul urmează să i se aplice și evreiului Lendway, trebuind să opteze pentru una din cele două salarii, fapt ce a fost adus la cunoștința Camerei de d. Giurcăneanu.

Consiliul Camerei de Comerț a cooptat printre membrii săi pe un oarecare Lazăr Liviu fostul director al băncii «Ardeleana» din Timișoara. Acesta fiind pensionar, în lipsă de calitate nu putea fi cooptat. Relațiunile sale de cumnat cu faimosul Totisz, alt jidan înstărit nu-l pot investi cu drepturi speciale, pe baza cărora să fie înscăunat în consiliul Camerei.

Iată două motive, care l-au făcut pe Giurcăneanu să demisioneze. Această demisie este semnalul de alarmă pentru cei doi sau trei români rămași încă în funcție, cari îi vor urma pe directorul Băncii Românești.

D. ION OPREA ARE O SINGURA SCAPARE ONORABILA: SA DEMISIONEZE

Pentru moment, ne adresăm d-lui Ion Oprea, președintele Camerei de Comerț, dacă nu ar fi cazul să-și tragă consecințele? Nu crede d-sa că este imoral, lipsă totală de demnitate, să stea alături de niște paraziți ai neamului nostru, cu o bandă de tâlhari împotriva intereselor românești?

D-sa trebue să-și dea demisia din funcția pe care o ocupă acolo, de vreme ce nu a reușit să despăducheze această înaltă instituție, tolerând ca anumite lichele jidovești să-și facă mendrele după plac. Procedând altfel, preotul Ion Oprea va fi considerat ca făcând cauză comună cu acești dușmani ai nației.

J. Dolga

Hotărîri împotriva evreilor

Partidul național polon împotriva „purtătorilor de agitații comuniste"

BERLIN, 28. — Duminecă a avut loc în Varșovia o întrunire a partidului național polon. In câteva hotărîri s'a stabilit că lipsa de unire a forțelor interne ale țării se datorează în primul rând răufăcătoarei influențe politice a evreilor. E o greșală că Statul polonez nu a fost creiat din nou ca un Stat al națiunii poloneze ci doar ca să dea tuturor cetățenilor săi, printre cari și Evreii, acelaș drept de cetățenie, acelaș drept de participare în Stat și la guvernare.

Afluența mare a Evreilor în Polonia este motivul principal al slăbiciunii ei interne, și aceasta pentru că Evreii sunt în chip exclusiv purtătorii agitației comuniste în țară.

Partidul național polon, care subliniază necesitatea unei puternice organizări armate, ține pentru asigurarea Statului polon de neapărată nevoie ca acesta să fie alcătuit după ideile partidului și ca toate elementele străine, printre cari în primul rând Evreii, să fie deposedate de drepturile lor politice.

Partidul național, care constată printre rândurile sale o neîncetată afluență, îndeamnă partizanii la continuarea muncilor pentru realizarea acestor țeluri și la care să se pregătească de a lua în mâini soarta țării lor.

Planuri de revoluție ale Moscovei în Polonia

BERLIN, 28. — Asupra pericolului creiat de activitatea subversivă a comuniștilor în Polonia, dă referințe într'un articol «Kuryer Porcouny». Se stăruie în special asupra intențiilor comuniștilor de a creia organizații înarmate în Polonia, aceasta pentru deslănțuirea de tulburări în interiorul țării. Pericolul comunist crește în măsura în care este sprijinit pe dealtăparte cu însemnate fonduri din partea Moscovei. Activitatea subversivă a comuniștilor urmărește scopul de a aduce Polonia la anarhie și de a-i slăbi forțele interne.

Copii ca asasini politici

BERLIN, 28. — La Lyon, în Franța, a fost atacat de o hoardă de copii marxiști nepotul unui consilier de dreapta al Curții de Justiție. Băiatul, în vârstă de 9 ani, a fost atât de grav rănit încât în curând și-a dat sfârșitul.

El parcurgea cu bicicleta un cartier marxist, când deodată fu silit de o bandă de vreo 15 băieți să coboare. Aceștia porniră apoi o grindină de pietre asupra «copilului fascist» care după ce s'a apărat o vreme desnădăjduit izbuti la urmă să scape din mâna urmăritorilor săi, și se târî până la un cunoscut.

Aci după câteva ceasuri își dădu sfârșitul, în urma rănilor primite.

Această zguduitoare faptă sângeroasă arată într'un chip limpede până unde s'a ajuns cu provocarea marxistă în Franța. Sistematica teroare organizată de Moscova împotriva tuturor ne-marxiștilor nu ține seama nici măcar de copii.

Bolșevicii recunosc eșecul anticreștinismului

MOSCOVA, 29. (Ștefani). — Ziarul «Pravda» constată completa lichidare a mișcării ateiste.

Creștinismul se impune din ce în ce mai mult asupra populației sovietice.

SPORT

Bătăile dela football

Cunoaşte toată lumea întâmplările de Duminecă dela Constanţa şi Galaţi. Noi n'am pomenit nimic despre ele, deoarece comunicarea noastră, oricât de colorată într'un sens sau altul, n'ar fi adus niciun fel de lumină pentru cei cari trebuiau luminaţi, pentru oficiali. Iar scrisorile pe care le-am primit din cele două porturi socotim că n'au nici o valoare, deoarece emană dela interesaţi. In cazurile pomenite se simţea nevoia unor anchete făcute de terţi, obiective şi desinteresate. Cum noi n'aveam putinţa unor astfel de investigaţiuni, ne-am desesizat de orice sarcină şi am aşteptat rezultatul anchetelor oficiale. Mărturisim că n'am avut nici posibilitatea unei scrutări a anchetei oficiale. Şi fiindcă n'avem dreptul la nici o suspiciune, socotim că anchetele şi hotărîrile federaţiei de football s'au exercitat în condiţiuni normale. Ne obligă la această atitudine mai ales amânarea sancţiunilor în cazul Constanţa, amânare care ne dovedeşte că oficialii țin să fie cât mai bine luminaţi.

Şi cu aceasta punem punct laturei oficiale a acestei chestiuni.

Rămân însă faptele.

Virgil Popescu

România şi Jugoslavia se retrag din Campionatul Mondial!

Federaţiile respective au înaintat un protest comun forurilor organizatoare, socotindu-se lezate. Argumentele lor sunt juste. Sunt cele două ţări europene care au mers la Montevideo. Comportarea lor acolo a fost dintre cele mai bune. La fel ultimile rezultate sunt extrem de elogioase. Apoi, care e justificarea că în seria II (Irlanda, Polonia, Norvegia) se califică 2 ţări?

Pe bună dreptate. România şi Jugoslavia, două ţări de forţe egale şi de mare prestigiu, sunt silite să se epuizeze între ele, într'o serie în care Egiptul nu contează. O anumită loialitate, pe care am vrea s'o ştim franceza, impune să aducă la Paris naţionalele ambelor ţări. Pentru că vor avea un cuvânt greu de spus.

F.C. Rapid a fost suspendat

Se ştie că fosta grupare C. F. R. a cumparat cu vreo 600,000 lei dela Crişana, pe Baratky, în urma campaniilor de presă, conducerea C. F. R.-ului a renunţat pentru moment la contractul de cumpărare. Cum însă prin această renunţare erau prejudiciate grav interesele financiare ale Crişanei, care refuzase extrădarea lui Baratky pentru un club francez — aceasta şi în urma recomandării F. R. F. A. — d. V. V. Tillea a obligat pe feroviari să-şi onoreze cuvântul dat şi i-a împrumutat din caseta federaţiei cu suma necesară cumpărării, fixându-se şi o eşalonare a rambursării.

Săptămâna trecută F. C. Rapid, moştenitorul C. F. R.-ului, trebuia să plătească o rată de 50.000 lei. Şi n'a plătit-o. Iar F. R. F. A. a suspendat F. C. Rapidul până la plata sumei de mai sus.

Incă o ispravă a fanteiui Fred Fulga.

Spania-R. C. Paris 3-0 (2-0)

Longara, conducătorul atacului spaniol în mare formă

La Paris, pe stadionul Parc des Princes, s'au întâlnit în faţa a 20 mii spectatori matchul dintre reprezentativa Spaniei şi Racing Club Paris, una din fruntaşele footbalului francez.

In formaţia franceză, producându-se goluri din cauza indisponibilităţii lui Hiden şi Iordan, au jucat Roux şi Jiccowitsch, vechea noastră cunoştinţă din Jugoslavia, care n'au corespuns încrederii şi misiunii.

Matchul decurge în nota de superioritate a spaniolilor, în repriza doua făcând exibiţie. Marchează Langara toate cele 3 puncte.

S'au remarcat Langara şi Blasco, iar dela francezi, oarecum Diagne. Arbitrajul lui Leclerq, bun.

Spaniolii îşi vor continua turneul început destul de frumos.

S'au tras la sorţi sferturile de finală ale Cupei României

Aseară, în localul Federaţiei de football, s'au tras sorţii sferturilor de finală pentru Cupa României.

Această importantă şedinţă a avut loc sub preşedinţia d-lui V. V. Tillea preşedintele F. R. F. A.

Au mai luat parte în afară de întreaga comisiune a Cupei, d-nii Luchide, Paul Cortescu, Radu Istrate, Căpăţână, ing. Stelea, delegaţi de grupări şi reprezentanţii presei.

Urna a hotărît pentru data de 9 Mai disputarea următoarelor partide:

Ripensia— Universitatea, la Timişoara.

Delegat federal d. Moldovanu.

Victoria — F. C. Rapid, la Cluj.

Delegat federal nedesemnat.

Juventus — Vulturii Textila, la Bucureşti.

Delegat federal Gh. Ţanco.

Venus — Jiul, la Bucureşti.

BOX

VASILE SERBANESCU BOXEAZA CU MARTINEZ DE ALFARA

In sala Wagram din Paris se va desfăşura astă seară o reuniune internaţională de box.

In match semi-vedetă, boxeurul român Vasile Şerbănescu va întrunia pe spaniolul Martinez de Alfara în 10 reprize a 3 minute.

Adversarul românului este un boxeur de valoare şi dacă va reuşi un rezultat bun, acesta îl va consacra definitiv.

ECHIPA NAŢIONALA AMATOARE PLEACA LA MILANO

Astăseară, la ora 18 pleacă din Gara de Nord, echipa reprezentativă a României de box amator, care va participa la campionatele europene dela Milano.

CARNET

De Paşti a fost suspendată orice activitate oficială în rugby. Măsura este bine venită din toate punctele de vedere, mai ales că programul, de altfel nu prea încărcat al campionatului nu va suferi nici o amânare.

*

F. R. F. A. n'a hotărît nimic în incidentele dela Constanţa, ordonând un supliment de anchetă.

*

Mâine seară la Berlin campionul nostru Ilie Petrescu va întâlni pe Heuser, campionul Germaniei, într'un match de box pe care, dacă îl va câştiga, compatriotul nostru îşi va deschide frumoase perspective în boxul european.

*

Astăzi toate echipele divizionare fac antrenamente serioase în vederea matchurilor de campionat pe care le vor susţine în prima zi de Paşti.

*

Matchul de campionat Rapid-Unirea Tricolorul nu este aşa de sigur că se va putea disputa Sâmbătă după amiază, deoarece se spune că Sfânta Patriarhie a pus în vedere O. E. T. B.-ului că nici un spectacol, deci nici reuniunile sportive, nu sunt permise în săptămâna mare. Este vorba ca matchul de mai sus să se dispute a doua zi de Paşti. Intrucât regulamentul se opune unei astfel de aranjament va fi nevoie de o hotărîre expresă a comisiei campionatului naţional.

*

Bâzu Cantacuzino, meritosul nostru polisportiv, a pornit pe avionul său să bată recordul mondial de viteză pe 10.000 km. Se crede că finta finală va fi Colonia Capului în Africa.

*

Colaboratorul nostru d. prof. Gh. Tintă se găseşte în prezent la Berlin, unde va angaja un antrenor german pentru sbor fără motor, care, venind în ţara noastră, va forma cadre noi printre tinerii amatori de aviaţie. Se crede că va fi angajat excelentul aviator Hirsch.

*

De Vitter, extrema dreaptă a Juventusului, a fost suspendat pe 2 luni fiindcă l-a lovit intenţionat pe Sharkady în matchul C. A. O.—Juventus. Măsura ni se pare excesivă, mai ales că jucătorul n'a fost scos de pe teren de către arbitru.

*

Comisia sanitară va ajuta pe Munteanu I, dela Victoria din Cluj, care s'a rănit la genunchi în matchul cu Juventus. Intrucât este vorba de o grupare săracă şi de un jucător sărac, credem că membrii comisiei sanitare nu vor face nici o greutate meritosului Munteanu Niculae. Cunoaştem scrupulele nouei comisii sanitare şi deaceea avem încredere în hotărîrile ei.

*

Echipa de tennis a Italiei pentru cupa Davis are următoarea înfăţişare:

Simplu domni: De Stefani şi Cambeli.

Dublu domni: Quintavalle şi Taroni.

*

Max Schmelling, campionul Germaniei la toate categoriile, s'a îmbarcat pentru America în vederea matchului cu Jimmy Braddock pentru campionatul mondial.

*

Juniorii Capitalei s'au antrenat ieri pe terenul A. C. S. A. în vederea matchului cu juniorii Sillstrii. Din cauza ploii au lipsit foarte mulţi juniori.

*

F. R. F. A. a refuzat cererea federaţiei cehoslovace la propunerea unui match Praga—Bucureşti sau Praga-Oradea.

*

Invingând cu 4-0 pe Beogradsky, echipa croată Gradjansky din Zagreb şi-a adjudecat definitiv campionatul naţional jugoslav.

Totuş echipa naţională jugoslavă a fost formată aproape numai din belgrădeni.

*

Se spune că boxeurii amatori selecţionaţi în echipa naţională ce ne va reprezenta în Italia la Torino, au duc o viaţă tocmai conformă regulelor sportive. Ce face F. R. Box?

O DRAMA

O înfiorătoare dramă, s'a întâmplat astă-noapte în Capitală.

Alecu Tomescu, directorul soc. de construcţii şi materiale, în vârstă de 41 ani şi cu domiciliul în str. Militari 25, întâlnind în faţa restaurantului «Tudorică» pe arhitectul Mircea Brânduş, din str. Orient 18, a tras asupra acestuia cinci gloanţe de revolver. Trei l'au nimerit în abdomen, unul în tâmpla dreaptă şi altul în mâna stângă.

Victima a fost transportată în stare de comă, la spitalul Vilantropia.

După săvârşirea crimei, Alecu Tomescu, s'a prezentat d-lui I. Vasilescu comisarul de serviciu pe Capitală.

Din primele declaraţii — date în cursul nopţii, — reiese că Alecu Tomescu a ucis pe arhitectul Brânduş fiindcă şi-a surprins soţia în flagrant delict de adulter cu arhitectul Brânduş.

Accesul călătorilor cu bilete cl. III în vagoanele restaurante şi bar

Direcţiunea generală C. F. R. a aprobat ca pe viitor şi călătorii cu bilete de clasa III să aibă acces în vagoanele restaurante ale trenului cu care călătoresc şi anume:

Dimineaţa dela deschiderea vagonului restaurant, până la ora 9, la prânz dela ora 11.30, până la ora 14 şi 30, după prânz dela ora 17.30, până la ora 18.30 şi seara dela ora 21 până la ora 22.

Viaţa emigranţilor ruşi din România

Multe s'au scris despre viaţa din Rusia Sovietică, dar foarte puţine despre acei, cari — acum 20 de ani — s'au rupt din sânul patriei lor, plecând în neştire, ca să exprime prin aceasta protestul lor gigantic împotriva ciumei roşii ce cuprinsese ţara întreagă.

Aceştia sunt emigranţii ruşi, resturi ale armatei „albe", cari au început lupta împotriva bolşevismului pe suprafaţa întregei lumi.

Aceştia sunt împrăştiaţi pretutindeni, de unde, cu gândul la patria robită de jidani, luptă, luptă mereu.

Sunt modeşti, nu voesc reclamă, — de aceea gestul lor apare şi mai măreţ.

Nu de mult am scris despre acei... „ruşi albi", cari îşi jertfesc tinereţea şi viaţa pe altarul patriei, despre Ruşii din Manciuria.

Am scris atunci de lupta dintre albi şi roşii.

Acum voiu spune câteva cuvinte despre acei Ruşi, cari aci, în România primitoare, lucrează în mod legal pentru opera de binefacere, la care se mărginesc.

SARACIE SI BINEFACERE

Am avut ocazia să vizitez o cămăruţă mică şi modestă, în care — la câteva mese — se putea observa o muncă activă.

Aci îşi are sediul *„Biroul Emigranţilor Ruşi Naţionalişti din România"*, care se ocupă de opere sociale.

Am avut posibilitatea să observ ocupaţia acestor oameni, înghesuiţi în camere mici, nehigienice.

Aci văd haine, pantofi şi alimente. In timp ce mă găseam într'una din aceste cămăruţe obscure, au fost satisfăcuţi moralmente vreo 10 ruşi săraci, cărora, în afară de îmbărbătare, li s'au dat pantofi, haine şi alte lucruri necesare.

Intreb de unde au fondurile necesare. D. dr. A. S. Mihailoff preşedintele, lor îmi răspunde că acestea sunt donaţiile oamenilor de bine, Ruşi şi Români.

ASOCIAŢIA, PLASEAZA ŞOMEURI

Tot de aci, Ruşii someuri, găsesc îndrumarea care-i trimite la pânea zilnică, pânea neagră a emigrantului.

Totuşi, aceşti oameni, cari lucrează aci, tot aci cheltuesc deosebindu-se fundamental de ceilalţi, care câştigă şi pleacă.

Aci vin Ruşii, care caută lucrători, aci vin lucrătorii cari caută de lucru.

Şi totdeauna sunt satisfăcuţi.

Plecând din birou, am dus cu mine mulţumirea sufletească, pe care o are orice naţionalist, ştiind că fraţii de doctrină, muncitorimea naţionalistă rusă, izgonită de dracozul bolşevic, nu este răzbită, ci la corpore, sub steagul care poartă aceleaşi svastici, luptă pentru o ţară, pe care o voeşte naţionalistă şi creştină, ignorând mizeria cotidiană, separată întrucâtva de acest birou de binefacere.

Aceştia speră în reînvierea patriei lor şi că speranţele ei se vor realiza.

Paul Cojocaru

RACITOARE ultima perfecţiune
Articole menaj, Tacâmuri Urs,
IONESCU, str. Academiei 23

Teatrul Ligii Culturale

Teatrul Ligii Culturale reprezintă în prima zi de Paşti, seara la ora 9 Fiul cel pierdut de Nicolae Iorga. A doua zi în matineu şi seara Fiul cel pierdut de Nicolae Iorga cu Ion Manolescu în rolul principal în regia d-lui Ion Sahighian. Marţi 4 Mai la ora 3 se va reprezenta Cadavrul viu de Tolstoi cu Ion Manolescu şi Eugenia Zaforeanu, iar seara la ora 9 Fiul cel pierdut, impresionanta dramă în 3 acte de Nicolae Iorga.

Viitoarea premieră va fi Seamatorul, comedie în 3 acte, un prolog şi un epilog de Kurt Goetz, ce se va reprezenta la începutul lunii cu un tineresc ansamblu, în regia d-lui Nicolae Massim.

Duminică 2 Mai, matineu — —

Duminică 2 Mai, seara, Fiul cel pierdut

Luni 3 Mai, matineu. Fiul cel pierdut

Luni 3 Mai, seara. Fiul cel pierdut

Marţi 4 Mai, matineu. Cadavrul viu

Marţi 4 Mai, seara, Fiul cel pierdut

Intrunirea consiliului general al municipiului Capitalei

— Votarea bugetului —

Eri, la ora 10 dim., a avut loc întrunirea consiliului general al municipiului Capitalei, sub preşidenţia d-lui Al. G. Donescu, primarul general al municipiului. Au luat parte primarii de sectoare, ajutorii de primari la municipiu, reprezentanţii primăriilor suburbane şi consilierii de drept.

Se puse în discuţie bugetul general al municipiului şi sectoarelor, asupra căruia d. Donescu face o scurtă dare de seamă. D-sa spune, între altele, că duce tratative cu statul pentru achitarea municipiului a despăgubirilor de războiu în sumă de 256 milioane lei. Aceste tratative sunt destul de avansate şi se speră că în curând această sumă să fie achitată prin compensaţie sau prin titluri de împrumut tranşa B.

Urmează discuţii, după care membrii consiliului aprobă alcătuirea bugetelor municipiului.

Se procedează apoi la modificarea regulamentului financiar şi se aprobă bilanţul pe 1936 al Uzinelor Comunale Bucureşti.

VOTAREA BUGETULUI

Cu mici modificări bugetul general al municipiului pe 1937-938 este votat.

DIVERSE HOTARARI

Membrii consiliului hotărăsc apoi delegări de membrii ai consiliului general în comisiunile pentru impuneri comunale.

*

Se ia în discuţie transformarea lăptăriei comunale în regie cooperativă, chestiune care este amânată — pentru a fi studiată în amănunţime — pentru şedinţa viitoare.

*

După ce consiliul general se mai ocupă cu unele exproprieri, şedinţa se ridică la ora 12 jum.

V. m.

Partic parea publicului la parada de 10 Maiu

Corpul II Armată a întocmit programul definitiv al defilării dela 10 Mai.

S'a hotărît să se facă tribune mici, joase, numai pentru demnitari, pe câmpul Cotroceni.

Publicului i se va rezerva un spaţiu gol, de o capacitate de 20.000 persoane de unde va putea privi defilarea, din picioare.

Ministerul apărării naţionale a cerut primăriei Capitalei să aprobe construirea unei balustrade de delimitare în faţa acestui spaţiu rezervat, ca şi pe laturile sale.

Tribunele sunt rezervate numai înalţilor demnitari, miniştrilor, parlamentarilor şi corpului diplomatic.

Consiliul comunal va avea o tribună specială; o altă tribună va fi rezervată generalilor.

Publicul nu va avea bilete de tribună.

Manual pentru Bacalaureat
de d-nii
C. F. Niculescu, G. Borneanu şi Grig. Ernescu
Sintetizează în mod perfect întreaga materie cerută la examen
650 pagini — 23 obiecte
Editura „Cartea Românească"

TECHNICA GENERALA
Inginer GH. CREŢU
Bucureşti I. — Strada Regală No. 16 — 18
TELEFON 3.25-04
Intreprinderi mecanice, electrice, sanitare şi de încălziri centrale, radio, depozit de maşini şi materiale electrice
CU PREŢURI CONVENABILE

Sportivi!
Cumpăraţi încălţăminte modernă - eftină şi solidă
La Magazinul Românesc
Vasile Vasilescu
(Luptătorul)
No. 46. — Strada Carol — No. 46

VIZITAŢI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Sclavajul muncitorilor români dela S. R. D.

Cum sunt exploataţi muncitorii dela Soc. Română de Navigaţiune şi Dunăre. Fraudele dela Soc. „Dunărea" Inginerul Mihail Filipide are inimă de crocodil? In atenţia d-lui ministru al muncii

Dela redacţia noastră din Basarabia

CHIŞINAU. — Există la noi o problemă muncitorească. Nu se poate susţine încă, că muncitorul român este comunist. Cine afirmă aceasta este de rea credinţă, sau rău informat. Se poate spune — pe drept cuvânt — că bietul muncitor român, sărac cu duhul, dar bun la suflet, poate fi uşor atras în mrejele comuniste.

Toate întreprinderile jidoveşti — şi avem destule! — au tendinţa de a exploata muncitorimea, spre a-i provoca nemulţumiri şi mizeria. Şi, apoi, a o împinge în braţele marxismului plin de sălbătăcie.

Dar, spre ruşinea administraţiei noastre nepăsătoare, există şi întreprinderi naţionale — care socotesc că muncitorii sunt simpli sclavi, robi.

Societatea S. R. D.

... funcţionarii primesc câte 3000 — 6000 lei lunar).

2. Muncitorii nu primesc gratificaţii — ca muncitorii dela N. F. R. şi S. D. N. (aceste societăţi sunt streine) — şi absolut niciun avantagiu.

3. Nu li se plătesc orele suplimentare.

4. Nu li se acordă concediile cuvenite după lege (30 zile pe an).

5. Sunt obligaţi să stea pe vapor cu lunile. Ei lucrează astfel; 12 ore de lucru, 12 ore de repaus (schimbul se face din 6 în 6 ore). In orele de repaos bietul muncitor este obligat să stea pe vapor. Ori, sunt muncitori cu familii cari nu şi-au văzut de câte 5—6 luni soţiile şi copii. In plus au două cheltueli: o cheltuială acasă cu familia, alta pe vapor.

6. In caz de boală, după 7 zile — ori câţi ani de serviciu ar avea — este concediat definitiv. Casa de asigurări sociale, la rândul ei, nu le dă nici un ajutor efectiv.

7. Muncitorii aceştia sunt desereţinaţi. Ei nu ştiu ce-i aia zi de sărbătoare: sunt veşnic concentraţi pe vapor.

8. Acestor muncitori nu li se garantează serviciul, de către legea contractelor de muncă — par'că ar trăi în Hono Lulu, —, la cea mai mică abatere este concediat, fără drept de revenire şi fără preaviz.

ALT MIJLOC DE EXPLOATARE

Bieţii muncitori sunt nevoiţi să ia masa la restaurantul de pe vapor, unde li se serveşte mâncare scumpă şi proastă. Restauratorul, cu rude, la d. Filipide, este un şarlatan ordinar. Ce folos, însă: nimeni nu se sesizează de plângerile muncitorilor. Cum face unul niţică gălăgie, este exclus concediat din serviciu.

Muncitorul cu 1200 lei lunar, cum vreţi, domnule Filipide, să poată să facă faţă cheltuelilor (cu familia de pe uscat şi cu el pe apă)? Ce, Dumneavoastră, domnilor ... liberali, că oamenii aceştia, ajunşi muncitori de rând, nu au dreptul la o viaţă omenească?

Nu vă este frică, că, la un moment dat, mizeria poate să nu mai fie suportată?

Şi atunci?...

Ne-am ocupat altădată de tragedia muncitorilor români dela Soc. S. R. D., societate condusă de d. inginer Mihail Filipide. Felul cum sunt trataţi muncitorii la această societate, revoltă şi scandalizează. Peste 500 oameni (lucrători manuali, tehnicieni şi funcţionari) sunt exploataţi direct mişeleşte de mandatorii pretinsei societăţi româneşti (Societatea Română de Navigaţiune pe Dunăre).

Vapoarele soc. S. R. D. fac curse pe Dunăre, între Brăila şi Ismail. Personalul de pe aceste vase trăeşte în cea mai neagră mizerie: sunt pur şi simplu sclavi. Mărturisesc sincer că în urma celor ce am constatat la faţa locului, socotesc că nu există în această ţară alţi muncitori, cari să îndure atâta mizerie, umilinţă şi chin, ca muncitorii de pe vapoarele liberalilor filipidişti!

1. Muncitorii sunt salariaţi între 1200 — 6000 lei lunar (majoritatea muncitorilor primesc câte 1200 — 3000 lei lunar; numai specialiştii şi ...

Fraude la Soc. „Dunărea"

Pentru ca muncitorul să iasă, la bătrâneţe, cu cârja în mână — în care să se sprijine, spre a putea cerşi — câinii, conducători ai soc., au înfiinţat o soc., anume «DUNAREA», unde fiecare muncitor este înscris şi plăteşte cotizaţie.

Evident că şi societatea aceasta este condusă de d. Filipide.

Societatea are câştiguri enorme. Astfel în anul 1935, s'a înregistrat un câştig de 24.000.000 lei, care a fost împărţit între acţionarii — cum am spus, liberali — câte 11.75 la sută.

Celelalte 2 societăţi de Navigaţiune acordă muncitorilor gratificaţii de sărbători — căci aceia au dreptul la sărbători! — liberalii dela S. R. D. nu au grijă de sclavii de pe vase: ei să se pricopsească, muncitorii pot muri de foame!

Ceva mai mult: La această societate se fură. Şi se fură în mod neruşinat, cu ştirea organelor de conducere ale societăţii. Iată, de pildă, nu de mult, ajutorul faimosului Filipide — un oarecare Coşovliu — a fraudat societatea «Dunărea» cu peste jumătate de milion. Dar credeţi că i s'a întâmplat ceva? Nimic! Deoarece hoţul este mâna dreaptă a câinelui Filipide şi, de, stăpânul are grijă să-şi salveze «sluga», spre paguba nenorociţilor de muncitori.

*

Mă doare inima. Nu-mi pot stăpâni revolta. Jalea muncitorilor dela S. R. D. este jalea muncitorilor de pe la aproape toate întreprinderile (fie ale străinilor, fie ale acelora ce — pe nedrept — îşi zic români...). Şi, cu câtă mulţumire sufletească am constatat, totuşi, sclavii de la S. R. D. nu au putut fi atraşi în mrejele besbojnicilor (comuniştilor). ?

... curajoşi şi bărbaţi, i-am ... sul cum pentru apărarea unei cruci, sunt gata ... sară în Dunăre...

Dragi camarazi, dela S. R. D., mai răbdaţi puţin!

Sergiu Floresc...

Adevărul în problema peştelui

— Relatările trimisului nostru special —

Fiscalismul partidului constitue pentru instituţia aceasta, crez, dogmă, temelie, unicitate absolută şi definitivă; raţiunea de a fi.

Pot deriva din această unicitate oricât de rele consecinţe pentru economia naţională, pentru pescuit în genere, pentru clasa pescarilor în special; poate fi cât de imorală şi antisocială în urmări, raţiunea aceasta de a fi a Paridului rămâne imuabilă şi egală cu ea însăşi.

Am văzut acest lucru la dijma aplicată pescarilor, la modul cum e stimulat preţul de vânzare la peşte în ineresul sporirii acestei dijme, il vom mai vedea acum la arendarea locurilor de taliene în Marea Neagră.

LOCURILE VIZITATE DE PEŞTELE MARIN

Să lămurim mai intâi pe cititori despre ce fel de locuri este vorba. In Mare, pe lângă peştele de coastă, local, vine, odată cu începutul căldurilor, şi peştele migratoriu: scrumbia, hamsiul, lufarul, pălămida, etc. dinspre apele Bosforului urcând spre Nord. Lungind coasta, acest peşte se localizează temporal, sau atinge mai cu deosebire, anumite puncte ale coastei româneşti, fie din cauza poziţiunei lor, avansate în mare, fie din cauza faptului că fiind maluri pietroase au abundenţă de peşte mic ce poate constitui pradă pentru peştele migrator. Locuri ca cele dela Capul Midia, Băile Moderne Constanţa, dreapta şi stânga Farului Regele Carol, sau spre Cavarna dela «Bocluc Altă», «Ghelaru», «Dalboc», «Magiar», «Balaclava», «Scătânlăc» sau «Fiş Fiş-Ecrene», sau Comorova spre Tulcea, au fost de sute de ani vămi ale peştelui migrator în Marea Neagră. Acestor locuri datorim noi aşezările pescăreşti şi chiar formarea intregii clase pescăreşti dela mare; în funcţie de ele pescarii s'au aşezat pe coastă, au întemeiat gospodării, familii.

O INOVAŢIE IDIOATA ŞI PAGUBITOARE

Până acum câţiva ani vânatul peştelui pe aceste locuri era quasi-liber. Statul îşi încasa desigur dreptul de arendă, pescuitul însă era rezervat băştinaşilor, celor cari de ani şi ani din tată în fiu au pescuit pe ele; celor cari s'au creiat şi aşezat pescari în funcţie de ele. Deşi n'au câştigat niciodată prea mult — dovadă că satele de pescari respective sunt sărace — acest drept de folosinţă perpetuă a constituit baza lor de existenţă şi raţiunea lor de a fi.

Din 1933 încoace Onor. Paridul a venit cu o inovaţie în dorul său de câştig, a suspendat, a înlăturat acest drept de folosinţă perpetuă al pescarilor şi a scos locurile de taliene în licitaţie: «care dă mai mult, areci odată!...» fără să ţie seamă cât de puţin de faptul că cu aceiaşi măsură scoteau la licitaţie însăşi munca şi condiţiunea de viaţă a bieţilor pescari autohtoni.

Deposedarea pescarilor

1. Pescarii respectivi neputând supralicita şi lupta cu «capitaliştii» veniţi din alte părţi, au fost deposedaţi de putinţa de a mai vâna pe acele locuri;

2. Pentru ca să poată trăi au fost forţaţi să intre în condiţiuni de sclavie la venetici;

3. Aceşti venetici sunt exploatatori şi nu pescari;

4. Toţi sunt străini, în majoritate cu paşaport. Intâlnim nume ca acestea: Cochinopol, Panait Gheorghiu, Fuzoglu, Otusbirof, Djerachis, Cariofilis, Sterghidis, Haghy, Steninglier, etc.

5. In loc de o exploatare cuminte ca până acum, ne găsim în faţa unei exploatări cartelate, întreaga această bandă deţinând tot peştele impun şi preţul,

6. Mai mult: statul: nu câştigă nimic din acest regim de licitare a locurilor de taliene pentrucă tot ceiace atinge pecuniar prin licitarea acestor locuri, pierde la dijmă prin vânzările clandestine de peşte ale bandei, vânzări practicate azi în voie din cauza mijloacelor rapide de transport de care dispune această bandă şi pe care nu le posedau vechii pescari.

DESFIINŢAREA UNEI INTREGI CATEGORII ECONOMICE

Aşezările pescăreşti de pe coastă au început să se disloace: unii pescari au urcat căutând în Nord posibilităţi mai bune, alţii au coborât în Bulgaria, unde sunt încurajaţi de statul vecin, şi în fine turcii pescari emigrează spre apele Bosforului şi Asiei Mici.

Odată cu dislocarea acestor pescari se destramă însăşi meseria pescărească, lucru nu e lipsit de consecinţe pentru punerea în valoare a vânatului de peşte dela noi, vânat şi aşa scăzut şi din această cauză, sub normal.

*

Să mai adăugăm? Pescarii de profesie, în aceste condiţiuni, după ce au ridicat continue proteste şi lamentari, d'asurda către Capitala ţării, câţi au mai rămas şi se mai pot menţine, încearcă acum şi ei, ca exploatatorii lor, vânzarea clandestină şi pirateria pescuitului.

«Ale tale dintru ale tale, domnule Parid!

SEVER CARP

O delegaţie de pensionari la d. D. Almănişteanu

O delegaţie de pensionari din comunele suburbane, în frunte cu d. deputat Vasile Dumitrescu-Militari s'a prezentat eri dimineaţă d-lui subsecretar de stat dela finanţe D. Almănişteanu şi au cerut ca să li se echivaleze pensiile cu ale pensionarilor domiciliaţi în Capitală.

După Paşti vom avea şi la Iaşi o şcoală Politehnică

Noua şcoală politehnică ce se va înfiinţa la Iaşi se va pune la punct imediat după sărbătorile de Paşti.

Astfel că după cele două politehnici dela Bucureşti şi Cluj, vom mai avea o şcoală politehnică şi la Iaşi.

Noua şcoală politehnică înfiinţată la Iaşi va funcţiona la începutul noului an şcolar.

Pâinea săracului în ajun de Pasti

Suntem în Săptămâna Mare, în ajunul Sf. Paşti, când omul cel mai necăjit, vrea să-şi pregătească cu bani grei munciţi prânzul din ziua Mare a Invierii.

Dar specula nu cunoaşte nici omenie, nu e sensibilă nici la necaz şi nici la foame. Profitorii ei numai profită şi sug cum pot şi mai ales acum când pot.

Şi pâinea, pâinea noastră cea de toate zilele, pâinea săracului şi a înfometatului, e supusă la cea mai abjectă şi neomenoasă speculă.

Brutarii jidovi sau alte naţii spurcate, sug din sudoarea cu care flămândul vrea să şi-o cumpere.

500 grame. 5 lei, iată preţul sub care se vinde pâinea, deci un kilogram, în ţara pâinei şi a grâului 10 lei.

Şi există primării, cu primari cari se bat cu pumnii în piept la răspântii, spunând că ei sunt aceia care au grije de nevoia şi lipsa în care se sbat românii.

Când va înceta această continuă şi de nesuportat, umilinţă?

Căci trebue să înceteze.

Revizuirea cotelor de import

D. D. Tecău, secretar general al ministerului de industrie şi comerţ a lucrat eri dimineaţă, cu d. Cornel Dobrotă, inspector la contingentare, la fixarea noilor norme de revizuire a cotelor de import.

S'a hotărît ca pe viitor să funcţioneze la contingentare comisiuni întocmite pe bresle, care să facă controlul celor cari deţin dreptul de import. Hotărîrea e motivată prin faptul că breslele prin reprezentanţii lor pot cunoaşte mai bine cine merită încurajarea statului şi cine nu. Aceasta în ceeace priveşte capacitatea profesională a importatorilor.

Celelalte condiţii stabilite de minister sunt deja cunoscute: importatorii să nu fie cetăţeni străini şi să nu fi comercializat autorizaţiile obţinute până acum, cu alte cuvinte să prezinte garanţii de seriozitate. Cotele se pot anula integral sau parţial.

CUI SE VOR ANULA COTELE

Ministerul industriei şi comerţului va da un comunicat.

O importantă normă stabilită la revizuirea drepturilor de import este aceia care prevede că se vor ridica de plano drepturile de import străinilor şi importatorilor, cari contravin legii de protecţie a muncii naţionale.

Cum nesocotesc jidanii legea pentru controlul devizelor

Pentru ce nu a fost arestat şi trimis la puşcărie jidanul traficant dr. Rezenfeld zis Rozeanu din Constanţa?

CONSTANŢA. — In Noembrie 1935 Banca Naţională din localitate, urmărind de mai multă vreme traficul de devize exercitat în paguba institutului nostru de emisiune de doctorul Roozenfeld zis Rozeanu, proprietarul unui laborator de analize din Constanţa, a cerut concursul parchetului pentru a se putea face dovada vinovăţiei numitului jidan.

Rozeanu era însărcinat de firmele din străinătate să recepţioneze produsele petrolifer vândute de societăţile din România. Pentru aceste servicii, jidanul încasa zeci de mii lei, la fiecare vapor.

La Banca Naţională el declara atât cât credea de cuviinţă, iar cu restul îşi creia depozite în străinătate. Cu aceste depozite el făcea un întins trafic de devize, biroul lui transformându-se într'un oficiu tenebros de bursă neagră, unde misiţii intrau ca într'un templu jidovesc.

Banca Naţională avea indicii precise de acest trafic. Nu putea însă stabili sumele creiate de depozite în străinătate, în special în Anglia, Franţa şi Palestina. In faţa acestei situaţii şi pentru a se curma acţiunea de sfidare a legii controlului devizelor, B. N. R. a cerut intervenţia parchetului cu ajutorul căruia s'a făcut o descindere, care a dat un rezultat senzaţional.

DESCINDEREA

Apariţia parchetului şi a delegatului băncii, a produs stupefacţie în rândurile funcţionarilor jidanului Rozeanu.

Printr'o inexplicabilă împrejurare, jidanul a fost anunţat de această descindere. Cu obrăznicia care îl caracterizează, Rozeanu a încercat să ceară socoteală de această descindere, îndrăsnind să ameninţe chiar pe reprezentanţii ordinei publice cu neamurile dela Ierusalim, pe cari — în orice împrejurare şi atunci când este la aman — pretinde că le are. A fost însă pus cu botul pe labe.

Rozeanu să meargă la puşcărie!

Descinderea a dat rezultatele aşteptate. S'au confiscat scrisori, registre şi borderouri, în care jidanul consemnase onorariile ce avea de primit din străinătate şi pe care le avea în depozit acolo, fără ca B. N. R. să aibă cunoştinţă de ele.

Spera jidanul, că acele câteva zeci de milioane din străinătate să le traficheze la bursa neagră, pentru a le dubla.

Dela facerea acestei descinderi au trecut aproape doi ani. Deşi dovada că dr. Rozeanu exercită un intens trafic de devize s'a făcut şi că de pe urma lui institutul nostru de emisiune a fost păgubit cu milioane, totuşi până în prezent nu a fost arestat şi de puşcărie pare că nici nu este vorba.

Nesancţionat, ca şi când nu ar fi existat dovezi împotriva lui, jidanul Rozeanu nu are de ce se teme, continuând desigur şi mai departe să-şi rotunjească depozitele în străinătate pentru vremuri rele.

Constant Cărpinişanu

O mai dreaptă asezare a impunerilor

Delegaţii de contribuabili se vor prezenta d-lui ministru de finanţe

Ministerul de finanţe a hotărît ca anul acesta, — cu mijloacele pe care fiscul le are la îndemână, — să realizeze din impuneri un maximum posibil.

In acest scop, organele ministerului care fac impunerea, au primit instrucţiunile necesare. Insuşi d. ministru de finanţe a inspectat unele comisiuni de impunere care lucrează în capitală, interesându-se personal de mersul impunerilor. La minister au avut loc conferinţe cu inspectorii speciali, care au primit indicaţii de modul cum vor verifica şi inspecta comisiunile care lucrează în toată ţara la stabilirea impunerilor.

Din toate aceste preparative şi măsuri, se speră că statul îşi va încasa cota la care are dreptul, printr'o judicioasă dar dreaptă stabilire a veniturilor cetăţenilor impozabili.

GRIJA PENTRU MESERIAŞUL ROMAN

Dacă fiscul, în speţă ministerul de finanţe, este mulţumit că îşi va realiza prevederile din încasări, — nu tot atât de satisfăcut se arată contribuabilul care-şi manifestă frecvent nemulţumirea faţă de acest iureş fiscal.

Cei mai nemulţumiţi se arată meseriaşii şi micii comercianţi *români*, care sunt deobicei impuşi la sume egale, sau de puţin inferioare cu alţi contribuabili care au venituri de zeci de ori mai mari ca ale lor.

Această anomalie a fost verificată deseori de organele superioare ale ministerului de finanţe. S'a putut astfel constata că unii contribuabili, — şi să nu cităm decât un singur caz, — plăteau un impozit de 60 mii lei pe an când numai chiria localului unde îşi exercitau negoţul sau profesiunea era de 1 milion jumătate sau 2 milioane lei anual. Cum s'a ajuns la această isbitoare diferenţă este inutil să mai arătăm aici. Ne vom mulţumi să spunem că a fost o simplă complezenţă din partea acelora care au stabilit impunerea.

Din această complezenţă, însă, au avut întotdeauna de suferit micii contribuabili. Ei trebuiau să stabilească echilibrul, completând diferenţa.

Noi ne facem ecoul acestor nedreptăţiţi şi aducem la cunoştinţa ministerului de finanţe justele lor doleanţe.

Suntem dealtfel informaţi, că imediat după Paşti, mai multe delegaţii ale diferitelor categorii de contribuabili se vor prezenta d-lui Cancicov, ministrul de finanţe, căruia îi vor arăta prin memorii bine documentate adevărata situaţie.

N. I.

Viza carnetelor ofiţerilor de rezervă

Cercul de Recrutare Bucureşti anunţă că viza carnetelor md. E. ale ofiţerilor de rezervă se mai face până la 31 Mai 1937, precum şi controlul echipamentului Harnaşamentului de companie, în fiecare zi de lucru dela orele 8—13, unde se pot prezenta cu carnetele respective.

Domnii ofiţeri de rezervă superiori au latitudinea de a trimite carnetele M. E1. prin procuratori Cerc.

Ofiţerii nouî avansaţi precum şi acei care vizează, pentru cercurile de recrutare streine (provincie) se vor prezenta personal.

Ordinea în care trebuie să se prezinte la viză la reşedinţa cercului de recrutare din strada Uranus no. 6 este următoarea:

Fixările de cote, pentru noulle articole contingentate la import

Direcţiunea reglementării comerţului exterior a hotărît ca cererile de import, pentru noile articole contigentate, să fie însoţite de borderouri, cari vor specifica importul efectuat în cursul anilor 1934-1935 şi 36, pentru fiecare articol vamal, în parte.

Borderourile vor specifica: No. declaraţiei vamale, data, art. vam. şi cantitatea importată, apoi cantităţile vor fi totalizate pe ani, urmând ca pe baza acestor borderouri să se fixeze drepturile de import, cuvenite.

Impunerea societăţilor anonime

Ministerul de finanţe a dat dispoziţiuni ca impunerea pentru anul 1937—938, a societăţilor anonime pe acţiuni al căror capital împreună cu rezervele nu depăşesc suma de 5.000.000 lei, să fie rezervată şi repartizată Comisiunei speciale de impuneri în ultima săptămână de activitate, conform cu itinerarul fixat.

Această dispoziţiune este dată pentru motivul că situaţiunea acestor societăţi şi anume a acelora care vor trebui să fie impuse la minimal, suportă anul acesta o impozitare mai agravantă datorită modificărilor aduse art. 39 din legea contribuţiunilor directe şi ca atare situaţiunea lor din acest punct de vedere, urmează să fie reexaminată de minister.

Ministerul agriculturei a distribuit 20 vagoane sămânţă de in

Pentru intensificarea culturei plantelor de in, ministerul agriculturei a distribuit 20 vagoane sămânţă de in, dintre care 2 vagoane sunt aduse din străinătate. Impărţirea acestei seminţe s'a făcut în jurul localităţilor Filiaşi (Gorj) şi Feteşti (Ialomiţa).

Inul şi cânepa aduse din străinătate vor fi cultivate în mare parte pentru sămânţă. Recolta o va cumpăra Statul.

Transporturile de coletărie în trenurile rapide

Direcţiunea generală C. F. R. a fixat pentru primirea şi expedierea coletăriei la trenurile rapide în aceiaşi zi, un termen maximum de 60 minute.

In cazul când coletăria se va preda după acest termen, ea va rămâne spre expediere a doua zi, fără ca predătorii să poată formula vre-o pretenţiune. Astfel predătorii vor arăta în scrisoarea de trăsură, că acceptă ca expedierea să se facă a doua zi.

lexandrescu.

Reducere de 75 la sută acordată participanţilor la congresul Avocaţilor

Direcţiunea generală c. f. r. a acordat o reducere de 75 la sută, la ducere şi la înapoiere pentru un număr de 200 (două sute) de participanţi la congresul avocaţilor, ce va avea loc la Bucureşti, în ziua de 9 Mai 1937.

Plecarea se va face în zilele de 8 şi 9 Mai, iar înapoierea pe ziua de 9 Mai.

Certificatele de participare în baza cărora se vor elibera biletele de reducere cu 75 la sută, vor trebui să poarte parafa d-lui director general c. f. r. şi viza Uniunii avocaţilor.

INCA O VESTE BUNA!

în „BUNA VESTIRE“

Biciclete de oraş	1/2 Balon	Lei	3.300
„ „ „	1/1	„	3.500
„	Demi-curse	„	4.500

la „CARTEA ROMANEASCA“

Reputatele produse „TRIUMPH“ (TWN) Nürnberg

Doriţi cel mai potrivit cadou de sărbători şi onomastici?

Cumpăraţi câteva butelii de vin de COTNARI veritabil de la RESTAURANTUL

COŞNA-CIREŞOAIA

BUZEŞTI

care a adus o mare cantitate din viile Ion Acsente şi Prinţului Calimache-COTNARI, Dealu Mândrului, fostele proprietăţi ale Domnitorului Ştefan cel Mare

Articole de voiaj şi Vânătoare, Geamantane, Truse, Tocuri de armă, cartuşiere, zgărzi pentru câini, hămuleţe, etc. VINDE EFTIN

I. TĂNĂSESCU

Str. Câmpineanu No. 1. — o — Calea Victoriei No. 95.

—Fabrică proprie—

Ştofe, mătăsuri, imprimeuri

Bogat asortiment de primăvară

La Magazinul

C. N. Dumitrescu

Str. Lipscani No. 68.

Telefon 310/11.

Maestrul JEAN SIBICEANU

cu noua sa formaţie de jazz şi muzică variată concertează în fiecare seară

La Renumitul Restaurant VIŞOIU-ŞOSEA

(lângă Arcul de Triumf)

La pian apreciatul compozitor Teodor Sibiceanu. — Canto CRISTIAN VASILE

Statul român înşelat cu milioane de doi negustori din portul Constanţa

Unul din ei e o liftă jidovească, iar altul levantin

CONSTANŢA 27. — Cutezanţa străinilor galiţieni şi levantini, aciuiaţi în portul nostru, furând dela gură bucata de pâine a românului, nu mai cunoaşte margini.

Găsind sat fără câini, galiţienii şi levantinii, au înfiinţat tot felul de birouri, cu personal puţind dela o poştă a usturoi, unde se pun la cale cele mai scandaloase afaceri de frustare a statului.

Două din aceste oficine străine de aspiraţiile neamului nostru, anume: firma „Rompaliţal“, proprietatea jidovului galiţian Leon Wlodingher şi alta a cetăţeanului român Take Manicatides, de origină levantină, cari se ocupă cu importarea portocalelor din Palestina, au pus la cale înşelarea statului român, printr'un sistem pe cât de ingenios, pe atât de cutezător.

CUM OPERAU FRAUDATORII

Cele două firme aduceau din Palestina în sezon zeci de mii de lăzi cu portocale, pe care le antrepozitau în magaziile portului, ridicând din ele pe măsură ce se cerea la consumul intern.

In declaraţiile vamale ce le făceau, numiţii nu arătau greutatea exactă a lăzilor, ci cu mai puţin 5—10 kgr. la fiecare ladă, frustând astfel vama cu câţiva lei la fiecare kgr.

Operaţia a mers de minune aproape doi ani, în care timp au realizat câştiguri de milioane. Ar fi continuat nestânjeniţi, dacă d-nii inspector vamal Mielu Ionescu, administratorul vamal Belciugan şi impiegaţii Crişan şi Schmidt nu s'ar fi sesizat, dând de firul afacerii.

La ridicarea unei partizi de portocale, conducătorii vămii s'au pus la pândă şi după ce «cinstiţii» negustori au ridicat lăzile, le-au dus înapoi, punându-le din nou la cântar. La recântărire s'a descoperit că declaraseră cu câteva mii de kgr. mai puţin decât cântăreau în realitate.

Hoţii neprinşi sunt negustori cinstiţi, aşa spune vechea zicală românească. De astădată însă n'a mai mers, cu toate rugăminţile lor de a nu le strica din reputaţie. Vameşii au consumat înşelăciunea într'o declaraţiune, dresând pe loc cuvenitul proces-verbal de contravenţie.

Jidanului Leon Wlodingher i s'a aplicat o amendă de numai 32.000 lei, iar lui Take Manikatides 85.000 lei, care reprezintă numai amenda la frauda din acea zi.

Cinstitele feţe au scăpat deocamdată numai cu atât, căci până acum nu s'a făcut revizuirea declaraţiunilor lor vamale din cursul celor doi-trei ani de când lucrează, revizuire care nu va trebui întârziată, căci altfel autorităţile noastre vamale vor da dovadă de slăbiciune în faţa cutezanţei acestor doi negustori de proaspătă origină românească.

Direcţiunea generală a vămilor, căreia i s'a înaintat procesul verbal de contravenţie, nu trebue în niciun caz să procedeze altfel decât confirmând hotărârea vămii Constanţa, cu toate că cinstitele feţe se laudă că la Bucureşti vor... aranja, ca să scape cu faţa curată.

Ion Darao

DE SF. SARBATORI

Aprovizionaţi-vă cu toate articolele alimentare

DELA

„COOPERATIVA LEGIONARA“

Serviciul promt la domiciliu!

Se primesc comenzi telefonice la No. 3.05.54

Preţuri cari desfid orice concurenţă.

Se primesc anunţuri pentru mica publicitate, în condiţiuni foarte avantajoase.